บทที่ 4

สรุปการวิจัย อภิปราย และข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาว่า อาจารย์ในวิทยาลัยครูต่าง ๆ ในนครหลวงกรุงเทพธนบุรี ใช้วิธีสอน แบบเรียน บทเรียนประกอบ และหนังสืออ้างอิงใดบ้างในการสอนเขียนภาษาอังกฤษ และเพื่อศึกษาสัมฤทธิผลในการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง ปีที่ 2 วิชาเอกภาษาอังกฤษ หลังจากได้รับการสอนด้วยวิธีสอน แบบเรียน บทเรียนประกอบ และหนังสืออ้างอิงต่าง ๆนั้นแล้ว

วิธีดำเนินการวิจัย และการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการดำเนินการวิจัย นั้น ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถาม 2 ชุด คือแบบสอบถามอาจารย์ และแบบสอบถามนักศึกษา และสร้างแบบทดสอบวัดสัมฤทธิผลในการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา ตัวอย่างประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ อาจารย์ 10 คน และนักศึกษา 120 คน จากวิทยาลัยครูใน นครหลวงกรุงเทพธนบุรี 4 แห่ง

การวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามอาจารย์ โดยคิดคำตอบเป็นอัตราส่วน และเสนอผลการวิเคราะห์เป็นบทความและตาราง

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบทดสอบสัมฤทธิผลในการเขียนของนักศึกษา โดยเปรียบเทียบสัมฤทธิผลในการเขียนของนักศึกษาในแต่ละวิทยาลัยครูโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance) แล้วทดสอบความแตกต่างพหุคูณด้วยวิธีของดันคั่น (Duncan's New Multiple Range Test)

สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1

1. รายละเอียดเกี่ยวกับอาจารย์

อาจารย์ที่สอนเขียนภาษาอังกฤษส่วนมากเป็นหญิง อายุระหว่างต่ำกว่า 25 ปี ถึง 30 ปี ครึ่งหนึ่งของอาจารย์ที่สอนเขียนภาษาอังกฤษนี้มีสถานะเป็นข้าราชการ นอกนั้นเป็นอาสาสมัครชาวอเมริกัน และคานาดา วุฒิที่ได้รับเป็นระดับปริญญาตรี สองในห้าของจำนวนอาจารย์ทั้งหมด นอกนั้นเป็นระดับสูงกว่าปริญญาตรีและปริญญาโท และส่วนมากเลือกเรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอกและวิชาโท ระหว่างที่ศึกษาอยู่ สำหรับประสบการณ์ในการสอน อาจารย์ส่วนมากสอนภาษาอังกฤษ และสอนเขียนภาษาอังกฤษมาแล้วระหว่าง 1-5 ปี โดยมีชั่วโมงสอนภาษาอังกฤษสัปดาห์ละ 10-15 ชั่วโมง และชั่วโมงเฉพาะที่สอนเขียนภาษาอังกฤษ 4 ชั่วโมง ในระหว่างสอน อาจารย์ส่วนมากเคยเข้าร่วมอบรมและสัมมนาเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษ อาจารย์จำนวนมากใช้นิตยสารและวารสารเป็นแหล่งเพิ่มพูนความรู้ วารสารที่อาจารย์ส่วนมากใช้ได้แก่ English Teaching Forum และใช้หนังสือ Language Teaching: A Scientific Approach ของ Robert Lado เป็นหนังสืออ้างอิงเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ และหนังสือ Guided Composition Exercises ของ D.H. Spencer กับหนังสือ Basic Writing Review ของ Sandra E. Carr and others เป็นหนังสืออ้างอิงเกี่ยวกับการสอนเขียนภาษาอังกฤษ

2. รายละเอียดเกี่ยวกับนักศึกษา

นักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษส่วนใหญ่เลือกวิชาเอกตามความสมัครใจซึ่งอาจารย์ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสม และไม่มีการแบ่งกลุ่มนักศึกษาเป็นกลุ่มย่อยเมื่อเรียนวิชาเอก จำนวนนักศึกษาที่เรียนเขียนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่มีประมาณกลุ่มละ 31-40 คน

3. รายละเอียดเกี่ยวกับวิชาเขียนภาษาอังกฤษในระดับวิทยาลัยครู

3.1 จุดมุ่งหมายของวิชาเขียนภาษาอังกฤษ อาจารย์ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าจุดมุ่งหมายของวิชาเขียนภาษาอังกฤษ ไม่ชัดเจน และมากเกินความสามารถของนักศึกษาในระดับนี้ ผู้ที่กำหนดขอบเขตของวิชา ได้แก่ หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู และ ผู้สอน ซึ่งอาจารย์ส่วนใหญ่เห็นว่า การกำหนดขอบเขตของวิชาเขียนภาษาอังกฤษนี้ยังไม่ดีนัก

3.2 การจัดเวลาเรียน อาจารย์ส่วนมากเห็นว่าเวลาเรียน คือ สัปดาห์ละ 4 ชั่วโมงเพียงพอแล้วสำหรับฝึกให้นักศึกษาเขียนภาษาอังกฤษชนิดต่างๆ เวลาที่สอนคือ วันละ 1 ชั่วโมง สัปดาห์ละ 4 วัน ซึ่งอาจารย์ส่วนมากพอใจ

3.3 วิธีการใช้เวลาของอาจารย์ อาจารย์ส่วนใหญ่ใช้เวลาจำนวนระหว่าง 11-20 % เท่า ๆ กัน ในการเตรียมนักศึกษาเพื่อเขียน อธิบายกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ ฝึกการใช้คำศัพท์และโครงสร้างไวยากรณ์ และแก้ไขที่ผิด ส่วนการให้นักศึกษาเขียนประโยค อนุเฉท หรือเรียงความ ใช้เวลาประมาณ 41-50 % ของเวลาเรียนทั้งหมด

3.4 ลำดับการเรียนวิชาเขียนภาษาอังกฤษ อาจารย์ส่วนใหญ่เห็นว่าการให้นักศึกษาเรียนภาษาอังกฤษ 13 ก่อน ภาษาอังกฤษ 20 นั้นเหมาะสมแล้ว และในกรณีที่ทางวิทยาลัยมีความจำเป็นให้นักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษ เรียนภาษาอังกฤษ13 กับภาษาอังกฤษ 20 ในเทอมเดียวกันนั้น อาจารย์ส่วนใหญ่เห็นว่า จะช่วยนักศึกษาในการใช้ความรู้ที่ได้จากวิชาภาษาอังกฤษ 13 มาเสริมการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ 20

4. แบบเรียนและบทเรียนประกอบ

4.1 แบบเรียน ผู้เลือกแบบเรียน คือ ผู้ที่สอนวิชาเขียนภาษาอังกฤษมาก่อน และผู้สอนในปัจจุบัน โดยแบบเรียนมีลักษณะที่เป็นแบบฝึกหัดเรียงตามลำดับความยากง่าย

แบบเรียนที่ใช้ในการสอนภาษาอังกฤษ 13 ได้แก่ Guided Composition Exercises, Basic Writing Review, Writing Workbook, Rapid Review of English Grammar และ Udorn Materials

แบบเรียนที่ใช้ในการสอนภาษาอังกฤษ 20 ได้แก่ Writing Workbook Udorn Materials และ Composition through Pictures

หนังสือที่อาจารย์แนะนำให้ใช้เป็นแบบเรียนแทนเล่มที่ใช้อยู่ คือ Basic Writing Review, หรือ Mastering American English แทนแบบเรียนวิชาภาษาอังกฤษ 13 และ Udorn Materials แทนแบบเรียนวิชาภาษาอังกฤษ 20

4.2 บทเรียนประกอบ อาจารย์ส่วนใหญ่ใช้แบบฝึกหัดจากหนังสือ Guided Composition in English Language Teaching, Guided Composition Exercises และ Composition through Pictures

4.3 อุปกรณ์การสอนที่ใช้ในการสอนเขียนภาษาอังกฤษ อาจารย์ส่วนใหญ่ใช้ รูปภาพ ภาพชุด และหนังสือ เป็นอุปกรณ์ในการสอน และใช้ทุกครั้งที่สอน สัปดาห์ละ 1 ครั้ง และเป็นที่น่าสังเกตว่าอาจารย์ทุกคนที่ใช้ภาพชุดเป็นอุปกรณ์การสอนนั้น คือ ผู้ที่ใช้หนังสือ Basic Writing Review เป็นแบบเรียนซึ่งมีภาพชุดจัดประกอบไว้โดยเฉพาะ

5. การสอนเขียนภาษาอังกฤษ

5.1 วิธีสอน วิธีสอนที่อาจารย์ใช้มากที่สุด คือ ให้ลอกอนุเฉทหรือเรียงความตัวอย่างเมื่อจะสอนเขียนชนิดหรือระดับใหม่ วิธีให้เติมคำในช่องว่างเพื่อทำให้เป็นประโยค/อนุเฉท หรือเรียงความที่สมบูรณ์ ใช้หลายชั่วโมงที่ต้องการฝึกการใช้คำศัพท์ และโครงสร้างไวยากรณ์ วิธีให้นักศึกษาเขียนอนุเฉทหรือเรียงความในห้องเรียน โดยกำหนดหัวข้อเรื่องให้ หลังจากอธิบายกฎไวยากรณ์แล้ว สัปดาห์ละ 1 ครั้ง และวิธีให้เขียนอนุเฉทหรือเรียงความนอกห้องเรียน เมื่อนักศึกษาทำในชั่วโมงไม่เสร็จ นอกจากวิธีดังกล่าวข้างต้น ยังมีอีก 2 วิธีที่อาจารย์ส่วนมากใช้รองลงมาตามลำดับ คือ วิธีที่ให้นำคำหรือโครงสร้างมาแทนที่ในประโยค อนุเฉท หรือเรียงความตัวอย่างตอนต้นเทอม สัปดาห์ละ 1 ครั้ง และวิธีให้เขียนอนุเฉทหรือเรียงความต่อจากที่ขึ้นต้นเรื่องไว้ให้โดยให้คำศัพท์และโครงสร้างที่จำเป็นในการเขียนเรื่องนั้น ๆ

5.2 การเตรียมนักศึกษาก่อนให้เขียน อาจารย์ส่วนใหญ่เตรียมนักศึกษาให้เขียนโดยทั่วไป โดยใช้รูปภาพ หรือ ภาพชุดกับคำถามปากเปล่าเกี่ยวกับรูปและให้ประโยค อนุเฉท หรือเรียงความตัวอย่าง แล้วให้นำคำที่กำหนดให้มาแทนที่ (substitute) ส่วนการเตรียมนักศึกษาให้ใช้โครงสร้างไวยากรณ์ได้ถูกต้อง ใช้วิธีฝึกการใช้โครงสร้างทั้งปากเปล่า และทำแบบฝึกหัด และเตรียมนักศึกษาในการจัดลำดับความคิดโดยให้นักศึกษาการเรียงลำดับความคิดจากอนุเฉท หรือเรียงความตัวอย่าง

5.3 หัวข้อเรื่องหรือเรื่องราวที่ให้เขียน อาจารย์ส่วนมากเป็นผู้เลือกหัวข้อเรื่องหรือเรื่องราวที่ให้เขียนจากหนังสือเกี่ยวกับการเขียนภาษาอังกฤษ โดยให้เป็นเรื่องเกี่ยวกับชีวิตประจำวันของนักศึกษาหรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่นักศึกษารู้จักดี เพื่อจะได้ไม่เป็นการยากสำหรับนักศึกษาในการเลือกคำศัพท์ และโครงสร้างไวยากรณ์ที่ถูกต้องมาใช้ในการเขียน

5.4 การฝึกเขียน โดยมากอาจารย์ให้ฝึกเขียนเป็นรายบุคคลในห้องเรียน และแบบฝึกหัดการเขียนที่อาจารย์ส่วนมากใช้เรียงตามลำดับ คือ ให้อธิบายรูปหรือภาพชุดที่กำหนดให้ ให้เขียนประโยค อนุเฉท หรือเรียงความโดยใช้คำที่กำหนดให้ ให้เขียนประโยค อนุเฉท หรือเรียงความที่เป็นแบบเสียใหม่โดยใช้วิธีต่าง ๆ ให้ตอบคำถามในรูปของอนุเฉท และให้เขียนอนุเฉทหรือเรียงความใหม่โดยวิธีต่าง ๆ

5.5 การตรวจงานเขียน อาจารย์ส่วนใหญ่ ตรวจงานเขียนของนักศึกษาเอง นอกห้องเรียน โดยใช้สัญญลักษณ์เพื่อบอกว่าเป็นความผิดชนิดใด เช่น S หมายความว่าสะกดคำผิด T หมายความว่าใช้ tense ผิด เป็นต้น และอาจารย์ให้นักศึกษาแก้งานเขียนเฉพาะที่ผิดเท่านั้น

5.6 การทดสอบ อาจารย์ส่วนมากทดสอบสัปดาห์ละ 1 ครั้ง และเดือนละ 1 ครั้ง โดยใช้แบบทดสอบที่ให้เขียนประโยค อนุเฉท หรือเรียงความโดยใช้คำที่กำหนดให้ ให้เขียนอนุเฉท หรือเรียงความตามโครงเรื่องที่กำหนดให้ และให้อธิบายรูป หรือ ภาพชุด ที่กำหนดให้ตามลำดับ

5.7 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนเขียนภาษาอังกฤษ วิธีสอนเขียนภาษาอังกฤษที่อาจารย์ส่วนใหญ่เห็นว่าได้ผลดีที่สุด คือ การสอนเขียนแบบควบคุม (Controlled Writing) ซึ่งเป็นวิธีที่อาจารย์ส่วนใหญ่ใช้ในการสอนเขียนภาษาอังกฤษระดับวิทยาลัยครู และคิดว่าทำให้การสอนเขียนของตนได้ผลดี ส่วนผู้สอนเขียนภาษาอังกฤษ ควรจะเป็นอาจารย์ชาวต่างประเทศ โดยให้เหตุผลว่า อาจารย์ชาวต่างประเทศจะตรวจและแก้ไขงานเขียนได้เร็วและดีกว่า เพราะเป็นเจ้าของภาษา และควรปรับปรุงการสอนเขียนภาษาอังกฤษโดยเปิดการอบรมและสัมมนา

ตอนที่ 2

สัมฤทธิผลในการเขียนของนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษในแต่ละวิทยาลัยครูโดยเฉลี่ยแล้ว อยู่ในระดับปานกลาง และสัมฤทธิผลในการเขียนของนักศึกษากลุ่มที่ I,,II และ IIIไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 แต่สัมฤทธิผลของนักศึกษากลุ่มที่ IV สูงกว่า 3 กลุ่มแรก

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการสอบคัดเลือกนักศึกษาที่ต้องการจะเลือกเรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอก เนื่องจาก จากการวิจัยครั้งนี้พบว่า นักศึกษาในวิทยาลัยครูที่มีการสอบคัดเลือก - นักศึกษาก่อนรับเข้าเป็นนักศึกษาวิชาเอก มีสัมฤทธิผลในการเขียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักศึกษาในวิทยาลัยครูอื่น ๆ ที่ไม่ได้มีการสอบคัดเลือก

2. ควรมีการแบ่งนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษออกเป็นกลุ่มย่อยประมาณกลุ่มละ 20-25 คน เมื่อเรียนวิชาเอก เพื่อให้นักศึกษาทุกคนมีโอกาสได้ฝึกทักษะต่าง ๆ โดยทั่วถึงกัน ซึ่งจะทำให้ผลการเรียนของนักศึกษาสูงขึ้น เพราะจากการวิจัยนี้พบว่า นักศึกษาในวิทยาลัยครูที่มีการแบ่งกลุ่มย่อยเวลาเรียนวิชาเอก มีสัมฤทธิผลในการเขียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักศึกษาในวิทยาลัยครูอื่น ๆ ที่ไม่มีการแบ่งกลุ่มย่อยเป็นกลุ่มละประมาณ 20-25 คน

3. หมวดภาษาอังกฤษ ในวิทยาลัยครูต่าง ๆ ควรจะได้กำหนดขอบเขตของการสอนวิชาเขียนภาษาอังกฤษ ทั้ง 2 วิชา ให้ชัดเจนกว่านี้เพื่อสะดวกในการที่ผู้สอนจะได้ยึดถือเป็นหลักปฏิบัติ เช่น ควรจะกำหนดว่า การสอนให้นักศึกษารู้จักใช้เครื่องหมายวรรคตอนต่าง ๆ (punctuation) ได้แก่เครื่องหมายใดบ้าง หรือการเขียนอนุเฉท และเรียงความ ควรจะมีความยาวประมาณเท่าใด เป็นอนุเฉทและเรียงความแบบใด (style) เช่นแบบเล่าเรื่อง (narration) หรือแบบพรรณนา(description) หรือแบบอธิบาย (exposition) เป็นต้น

4. ในการสอนโครงสร้างไวยากรณ์ หรือคำศัพท์ในวิชาภาษาอังกฤษ วิชาใดก็ตาม ควรจะได้มีการสอนให้นักศึกษาสามารถจะใช้โครงสร้างหรือคำศัพท์นั้น ๆ ในสภาพการณ์ต่าง ๆ เพราะจากการวิจัยครั้งนี้ งานเขียนของนักศึกษา มีข้อผิดพลาดในด้านการใช้โครงสร้างไวยากรณ์ และการเลือกคำศัพท์มาใช้ มากกว่าด้านการเขียนลำดับความคิด

5. การเลือกหัวข้อเรื่องหรือเรื่องราวในการเขียนอนุเฉทหรือเรียงความ การเลือกหัวข้อเรื่องหรือเรื่องราวในการเขียนเรียงความมีผลต่อประสิทธิภาพของงานเขียนของผู้เรียนอยู่มาก จากการวิจัยพบว่า อาจารย์ส่วนใหญ่เลือกหัวข้อหรือเรื่องราวที่ให้เขียนที่เป็นเรื่องเกี่ยวกับชีวิตประจำวันของนักศึกษาหรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่นักศึกษารู้จักดี เพื่อจะได้ไม่เป็นการยากสำหรับนักศึกษาในการเลือกคำศัพท์ และโครงสร้างไวยากรณ์ที่ถูกต้องมาใช้ในการเขียน ซึ่งตรงกับหลักการเลือกหัวข้อเรื่องหรือเรื่องราวที่ให้เขียนที่ P. Gurrey เสนอแนะว่าควรเลือกหัวข้อเรื่องที่สะท้อนให้เห็นชีวิตประจำวันของผู้เรียน เช่น ถ้าจะเลือกหัวข้อเรื่องให้นักเรียน ในอัฟริกาตะวันตกเขียนก็ควรจะเป็นเรื่อง "How to Make Soap", "How to Make a Pot","Catching a Chicken and Preparing It for the Pot","I Visit a Market" เป็นต้น

นอกจากนี้ Gurrey ยังอธิบายลักษณะของหัวข้อเรื่องที่ไม่เหมาะสมไว้ดังนี้

1. หัวข้อเรื่องเช่น "Pets" ไม่เหมาะสมที่จะให้นักเรียนในอัฟริกาตะวันตกเขียน เพราะผู้เรียนไม่มีประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องนี้เช่นเดียวกับเรื่อง "Hobbies" "Stamp - Collecting" และ "Model - Making"

2. หัวข้อเรื่องที่เป็นคำพังเพยภาษิต (Proverbs) เช่น "A Stick in time saves nine" หรือ "Mind your own business" มักจะไม่เหมาะสม เพราะบางครั้งจะลวงนักศึกษาจนเขียนเรื่องราวที่ไม่เกี่ยวข้องกับหัวเรื่องเลย

3. หัวข้อเรื่องที่ซับซ้อนเกินไป (Too complicated subjects) เช่น "A Journey to the Moon" และ "A Football Match"

กล่าวโดยสรุป หัวข้อเรื่องที่ควรเลือก ควรจะมีลักษณะเฉพาะเจาะจง (particular) จำกัด (limited) เป็นนามธรรม (concrete) และเป็นเรื่องสมจริง (realistic)[1]

6. การเตรียมนักศึกษาก่อนเขียน การเตรียมตัวนักศึกษาก่อนให้เขียนเป็นสิ่งสำคัญอย่างหนึ่งในการเขียนเรียงความในภาษาต่างประเทศ การเตรียมตัวนี้มีประโยชน์มากในการช่วยเพิ่มพูนคำศัพท์ ช่วยให้นักศึกษามีพัฒนาการในการเลือกคำที่จะใช้ในการเขียน ใช้โครงสร้างไวยากรณ์ที่ถูกต้อง ช่วยนักศึกษาให้รู้จักจัดลำดับข้อเท็จจริงในการเขียน และเพิ่มพูนความคล่องแคล่วและเขียนได้อย่างชัดเจน ดังนั้นยิ่งได้มีการเตรียมตัวก่อนเขียนมากเท่าใด งานเขียนก็จะยิ่งดีมากขึ้นเท่านั้น และการเตรียมตัวนั้น ควรจะเป็นการฝึกปากเปล่า

P. Gurrey เสนอแนะวิธีเตรียมนักศึกษาที่ใช้ได้ผลดีมาแล้ว และเหมาะสำหรับนักศึกษาที่เรียนภาษาอังกฤษมาแล้ว 6-7 ปี ดังนี้คือ

1. ถามคำถามปากเปล่า (Oral Questioning) วิธีนี้ก่อให้เกิดความกระตือรือร้น และทำให้ได้รายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องมากขึ้น

2. ใช้รูปภาพ (The Use of Pictures) มีประโยชน์ในระยะแรกของการเขียนวิชาเขียนภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะตอนที่จะเปลี่ยนจากการให้ทำแบบฝึกหัด

---

[2] P. Gurrey, Teaching English as a Foreign Language (London : Longmans, Green and Co. Ltd., 1965), pp. 139-145

ไวยากรณ์เป็นการเขียนอนุเฉทสั้น ๆ แต่การใช้รูปภาพจะต้องควบคู่กับการถามคำถาม และอาจจะมีคำ (words) หรือวลี (phrases) ไว้ให้บนกระดาน ถ้าจำเป็น

3. อ่านข้อความให้ฟัง (Reading Aloud) ข้อความที่อ่านให้ฟังอาจจะตัดตอนมาจากบทความที่น่าสนใจ นิตยสาร หนังสือต่าง ๆ ก็ได้ หลังจากอ่านให้ฟังแล้ว ครูถามคำถามเพื่อทดสอบความเข้าใจเรื่องราวของนักศึกษา

4. อ่านสุนทรพจน์สั้น ๆ หรือคำบรรยาย (Short Speeches and Lectures) อาจจะใช้ตอนปลายเทอมเพื่อเตรียมตัวเขียน อาจจะให้หัวหน้าห้องอ่านให้ฟัง จบแล้วถามคำถามเกี่ยวกับเรื่องนั้น

5. ให้นักศึกษาอ่านข้อความต่าง ๆ ในใจ (Silent Reading) สิ่งที่ให้อ่าน อาจจะได้มาจากแบบเรียน หนังสืออ่านประกอบ หนังสือต่าง ๆ ในห้องสมุด นิตยสาร ฯลฯ หลังจากนั้นมีการอภิปรายกันในห้องก่อนให้เขียน[2]

7. วิธีการสอนเขียนภาษาอังกฤษแบบต่าง ๆ

7.1 ประเภทของการเขียน การเขียนภาษาอังกฤษอาจจะแบ่งเป็นประเภทใหญ่ ๆ 2 ประเภท คือ

7.1.1 การเขียนแบบควบคุม (Controlled Writing) หมายถึงการเขียนชนิดที่ผู้สอนควบคุมการใช้โครงสร้างไวยากรณ์และคำศัพท์ ในการแสดงความคิดในการเขียน โดยเริ่มจากควบคุมมากไปหาน้อย เพื่อให้ผู้เขียนมีพัฒนาการในการเขียนจนสามารถเขียนแบบเสรีได้

7.1.2 การเขียนแบบเสรี (Free Writing) หมายถึงการเขียนหลังจากที่ได้ฝึกเขียนแบบควบคุมมาตามลำดับขั้นแล้ว โดยให้เขียนแสดงความคิดเห็นโดยมีการแนะนำน้อยที่สุด หรือไม่มีเลย

อย่างไรก็ตาม ในการสอนเขียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ควรเริ่มด้วยการสอนให้เขียนแบบควบคุม เพื่อให้เป็นแนวทางไปสู่การเขียนแบบเสรีในที่สุด

---

[2]Gurrey, op. cit., pp. 129-135.

7.2 การนำทักษะอื่นมาช่วยในการสอนเขียน ทักษะอื่น ๆ ที่จะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาทักษะเขียน มีดังนี้

7.2.1 ทักษะพูด ก่อนที่จะมีการฝึกเขียนชนิดใดก็ตาม ควรจะได้ให้ผู้เรียนได้พูดสิ่งที่จะเขียนเสียก่อน เพราะจากการวิจัยเกี่ยวกับการสอนเขียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ พบว่า นักศึกษาที่ได้ฝึกพูดสิ่งที่จะเขียนก่อนนั้น มีพัฒนาการในการเขียนภาษาอังกฤษดีกว่านักศึกษาที่ไม่ได้ฝึกพูดก่อน[3]

7.2.2 การใช้ข้อความที่ให้อ่าน (Reading passage) ช่วยในการสอนทักษะเขียน ข้อความที่ครูให้นักศึกษาอ่านในชั่วโมงอ่านก็ดี หรือข้อความที่นำมาให้อ่านในชั่วโมงเขียนก็ดี จะสามารถช่วยให้ผู้เรียนมีความคิด (idea) และเนื้อเรื่อง (content) ในการเขียน

7.2.3 การวิเคราะห์ประโยค อนุเฉท หรือเรียงความตัวอย่าง ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนทราบวิธีเขียน เพื่อจะได้เขียนให้มีลักษณะเช่นเดียวกับตัวอย่างได้

7.2.4 การเขียนตามคำบอก (Dictation) เป็นการฝึกให้เปลี่ยนเสียงที่ได้ยินเป็นตัวอักษร (การเขียน) ซึ่งจะทำได้ดีเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับความสามารถในการเรียนรู้ลักษณะต่าง ๆ ในการเขียน ซึ่งไม่มีสัญญลักษณ์บอกไว้ในการพูด เช่น การขึ้นต้นตัวใหญ่ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน การสะกดตัว และการใช้ตัวย่อ (contraction) นอกจากนี้คือจะต้องเรียนรู้ว่า ในการออกเสียงคำไวยากรณ์ (function words) ในข้อความที่พูดจะไม่ออกเสียงหนัก (stress)

7.3 เทคนิคในการฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ เทคนิคการสอนเขียนภาษาอังกฤษที่ผู้รู้เสนอแนะไว้ มีดังต่อไปนี้

---

[3]ดู Ruth Ann Beeker "The Effects of Oral Planning on Fifth-Grade Composition" Research in Education (6: July, 1971), p. 98.

และ Andrew Boggs Ramsey "The Relationship of Speech Training to Written English of Selected Sixth Grade Negro Students" Research in Education (6: October, 1971), p. 105.

7.3.1 เทคนิคการสอนเขียนภาษาอังกฤษแบบ Dicto - Comp[4]

ตัวอย่าง การใช้เทคนิคการสอนแบบ Dicto - Comp ในการสอนเขียนภาษาอังกฤษตั้งแต่ควบคุมมากจนถึงควบคุมน้อยที่สุด โดยดำเนินการดังนี้

ครูอ่านข้อความ (passage) ให้นักศึกษาฟัง เช่น

The first task of a business executive is to be effective. By effective is meant both assessing the time he has and using it wisely. Secondly, he must be concerned with the results. He should set goals or objectives that can be reached and see that they are reached. It is better to select a few major goals and give them priority rather than to spread efforts too widely. Finally, he should never hurry decisions but should make them carefully and thoughtfully.

A business excutive must have good relations with people. First, he should be pleasant to work for. If his secretaries are happy in their work, they will work well. To those working under him he should be courteous, firm, and fair. Finally, he should make his clients feel that they are getting personal consideration. If he takes an interest in them, they are likely to be satisfied with the company.

---

[4] ดู Robert Ilson "The Dicto - Comp: A Specialized Techniques for controlling Speech and Writing in Language," Language Learning, XII (1962), pp. 299-301.

และ P.M. Riley "The Dicto - Comp," English Teaching Forum, X (January - Febuary 1972), pp. 21-23.

นักเรียนลอกโครงร่าง (outline) ที่ครูเขียนเป็นแนวทางไว้ให้บนกระดาน โครงร่างนี้จะมีลักษณะคร่าว ๆ ไม่ใช่การเขียนโครงร่างอย่างมีแบบแผนเต็มที่ (informal outline) โดยใช้คำที่มาจาก dicto - comp โดยตรง เช่น

1. 1st task - to be effective - assessing time and using it wisly

   2nd - results

   set goals, see they are reached

   3rd - select major goals, give priority

   Finally - Decisions

2. Good relations with people

   Plesant to work for - secretaries happy

   Courteous, firm, fair to those under him

   Finally - Clients, personal consideration interest in them - satisfied

หลังจากเขียนโครงร่างบนกระดานแล้ว ครูอ่านอนุเฉทแรกโดยอัตราเร็วปกติ ต่อมาอ่านช้า ๆ เพื่อให้นักเรียนเขียนคำหรือข้อความที่แสดงลำดับความคิด (Sequence signals) คำสำคัญ (key words) และเครื่องหมายวรรคตอนบนกระดานคำในรูปโครงเรื่อง (skeleton form) เว้นที่ว่างสำหรับเติมเพื่อให้เป็นอนุเฉทที่สมบูรณ์ ซึ่งอาจจะได้โครงเรื่องดังนี้

The first task _____ effective. By effective _____ both _____ and _____. Secondly, _____ _____. He should _____ It is better to _____ and _____ rather than to _____. Finally, _____ _____ but _____ _____.

ต่อจากนั้นให้นักเรียนดูโครงเรื่องบนกระดานตามไป ครูอ่านอนุเฉทนี้ 2-3 ครั้ง แล้วให้นักเรียนเขียนอนุเฉทนี้เอง เสร็จแล้วครูอ่านอนุเฉทอีกครั้งหนึ่ง แล้วทุก 5 นาที เว้น 5 นาที ครูอ่านอนุเฉทอีกเพื่อให้นักเรียนเขียนตามให้ทัน เมื่อนักเรียนเขียนเสร็จแล้ว ครูอาจจะเขียนอนุเฉทที่ถูกต้องบนกระดานดำ แล้วให้นักเรียนตรวจและแก้ไขงานเขียนของตนให้ถูกต้อง

ในคราวต่อไป ครูอ่านข้อความทั้งหมด (ทั้ง 2 อนุเฉท) แล้วให้นักเรียนทำตามลำดับขั้นในการเขียนอนุเฉทแรกดังกล่าวข้างต้น แล้วให้นักเรียนเขียนอนุเฉทเรื่อง An Air Hostess Must Have Good Relations with People

ตอนสุดท้าย ให้นักเรียนเขียนเรียงความ ใหม่ 2 อนุเฉทเช่นเดียวกับที่แสดงไว้ในตัวอย่าง เช่นเรื่อง " A Trade Store Owner "ซึ่งนักเรียนอาจจะใช้โครงสร้างไวยากรณ์ หรือคำ หรือข้อความที่บอกลำดับความคิดอื่นก็ได้ หรือถ้าต้องการจะเขียนให้แปลกจากแบบก็ได้

7.3.2 การสอนเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการแทนที่หลายแห่ง (Multiple Substitution)[5]

ตัวอย่าง การใช้เทคนิคการแทนที่หลายแห่ง ในระดับประโยค และระดับอนุเฉท

1. แทนที่คำในประโยคต่าง ๆ (The Substitution of words in sentences of different patterns) เช่น

---

[5] Pincas "Structural Linguistics and Systematic Composition Teaching to Students of English as a foreign Language," Language Learning, Vol. XII (No. 3, 1962), pp. 185 - 194.

ประโยคตัวอย่าง : The boys in the class speak English correctly.
คำที่กำหนดให้มาแทนที่ : players; team; play; football; roughly
ประโยคที่นักเรียนเขียน: The players in the team play football roughly.

ในระยะแรกกำหนดคำที่จะมาแทนที่คำต่าง ๆ ในประโยคตัวอย่าง โดยให้มีรูป (form) ที่ถูกต้อง และเรียงคำเหล่านั้นตามลำดับที่ใช้ เช่น

players; team; play; football; roughly แทนที่แล้วจะได้ประโยค The players of the team play football roughly.

ต่อมาเมื่อนักเรียนเก่งขึ้น อาจจะใช้วิธีต่าง ๆ ต่อไปนี้ตามลำดับ

1) สับตำแหน่งของคำที่กำหนดให้ไปแทนที่ในประโยคตัวอย่าง เช่น กำหนดให้ football; team; roughly; players; play

2) ให้คำต่าง ๆ โดยยังไม่เปลี่ยนรูปให้ เช่นกำหนดให้ football; team; player; roughly

3) ให้ดูรูป แล้วให้เขียนบรรยาย

2. แทนที่ประโยคในอนุเฉทชนิดต่าง ๆ (The substitution of sentences in paragraph of different types)

เช่น

My sister is a very generous girl. She often gives money to friends who have less than she has. In fact she is a very expensive daughter for the parents because she hardly keeps anything they gave her.

แล้วให้นักเรียนวิเคราะห์อนุเฉทนี้ว่า มีประโยคชนิดใดบ้าง ดังนี้

ประโยคที่ 1 Simple sentence - กล่าวถึงเรื่องหรือสิ่งที่จะพูดถึง (statement of subject)

ประโยคที่ 2 Complex sentence (principal clause + adjectival clause - การอธิบายเรื่อง (illustration of subject)

ประโยคที่ 3 Complex sentence (principal clause + adverbial clause of reason) - ผลของเรื่อง (consequence of subject)

ต่อจากนั้นให้ฝึกเขียนตามลำดับความยากง่าย ดังนี้

1. ให้ประโยคต่าง ๆ แต่ไม่เรียงลำดับให้ แล้วให้จัดให้ถูกตามลำดับในอนุเฉทตัวอย่าง

2. ให้คำต่าง ๆ ในรูปที่ถูกต้องและลำดับที่ถูกต้องมาแทนที่อนุเฉทตัวอย่าง เช่น

teacher; kind; he; encouraged; have less ability than others; he; popular; person; in my school; he; never; punished; anyone; who makes mistakes

3. สับลำดับที่ของคำที่กำหนดให้ แต่ยังให้รูปที่ถูกต้อง

4. ให้คำต่าง ๆ ที่ยังไม่ได้เปลี่ยนรูปให้ถูกต้อง

5. ให้เขียนอนุเฉทใหม่ โดยให้มีโครงสร้างประโยคและการเรียงลำดับอย่างเดียวกับอนุเฉทตัวอย่าง แต่ไม่ให้คำที่จะมาแทนที่เลย

7.3.3 เทคนิคการสอนเขียนแบบวิเคราะห์และสังเคราะห์[6] (Analysis and Synthesis)

ตัวอย่าง วิธีสอนแบบนี้ประกอบด้วยแบบฟอร์ม 2 แผ่น คือ Comprehension Format และ Synthesis Format

---

[6] ดู Earl Rand "Steps Towerd Proficiency in Composition : Analysis and Synthesis," English Teaching Forum, VII (May-June 1969), pp. 6-10.

แบบฟอร์มแผ่นแรกนี้ แบ่งเป็น 2 ส่วน ส่วนทางด้านซ้ายมือเป็นประโยคที่ลอกมาจากแบบเรียน ท้ายประโยคจะมีตัวเลขกำกับไว้ในวงเล็บ ซึ่งแสดงจำนวนเอกรรถประโยคที่จะแยกได้จากประโยคนั้น ทางด้านขวามือเป็นที่ว่าง ให้นักเรียนถอดความ คือ แยกประโยคที่กำหนดให้เป็นประโยคชนิดเอกรรถประโยค ให้ครบจำนวน (ดังแสดงไว้ในตัวอย่าง)

I Comprehension Format

The Selected Text	The Paraphrase
1. The human body is about 65 percent water, 15 percent proteins, 15 percent salty materials, 5 percent inorganic materials, and less than 1 percent carbohydrates (5)	The human body is about 65 percent water The human body is about 15 percent proteir. The human body is about 15 percent salty materials. The human body is about 5 percent inorganic materials. The human body is less than 1 percent carbohydrates.
2. A molecule of water consists of three atoms, two of hydrogen and one of oxygen. (3)	A molecule of water consists of 3 atoms. Two atoms in a molecule of water are of hydrogen One atom in a molecule of water is of oxygen.

หลังจากให้วิเคราะห์ประโยคแล้ว 1 สัปดาห์ จึงให้แบบฟอร์มที่ II Synthesis Formatซึ่งประกอบด้วยประโยคต่าง ๆ ที่ถอดความมาเมื่อสัปดาห์ที่แล้ว เว้นที่ว่างไว้ข้างล่างให้นักเรียนสังเคราะห์ประโยคต่าง ๆ เหล่านั้นให้เป็นประโยคเดียว โดยมีประโยคจากแบบเรียน (original sentence) ไว้ในตอนล่าง เพื่อให้นักเรียนเปรียบเทียบคำตอบของตนในทันทีที่ทำเสร็จ ลักษณะเช่นนี้เหมือน programmed learning.

II Synthesis Format

The human body is about 65 percent water.

The human body is about 15 percent protein.

The human body is about 15 percent salty materials.

The human body is about 5 percent inorganic materials.

The human body is less than 1 percent carbohydrates.

_____

_____

_____

_____

The human body is about 65 percent water, 15 percent poteins, 15 percent salty materials, 5 percent inorganic materials, and less than 1 percent carbohydrates.

7.3.4 เทคนิคการสอนเขียนอนุเฉทโดยวิเคราะห์แบบสร้าง (Analysing the pattern of the paragraph)[7]

การสอนโดยวิธีนี้มีการดำเนินการเป็นขั้น ๆ ดังนี้

1. ยกตัวอย่างอนุเฉท ชนิดที่ต้องการสอน เช่น อนุเฉทที่ให้ข้อเท็จจริง (an information paragraph)

(A) Jack gets up at seven o'clock in the morning. His father calls him if he doesn't wake up. He washes his hand and face. Then he has breakfast. After this, he goes to school on his bicycle.

2. ครูวิเคราะห์แบบสร้างของอนุเฉทนี้ โดยอธิบายหน้าที่ของแต่ละประโยค ดังนี้

ประโยคที่ 1 บอกชื่อเรื่อง (Jack getting up)และข้อเท็จจริงที่สำคัญ (7 a.m.)

ประโยคที่ 2 ให้ข้อเท็จจริงเพิ่มเติมจากชื่อเรื่อง (father calls him)

ประโยคที่ 3, 4, 5 อธิบายลำดับเหตุการณ์หลังจากชื่อเรื่อง (getting up) - washing, breakfast, going to school เชื่อมด้วย "then" และ "after this"

---

[7] ดู Anita Pincas "For the Young Teaching - Writing in Paragraphs," English Language Teaching, XXIV (January 1970), PP. 182-185.

3. ครูให้นักเรียนเขียนอนุเฉท ซึ่งมีแบบสร้างเหมือนอนุเฉทตัวอย่าง การเขียนอนุเฉทเป็นสิ่งสำคัญ เพราะการวิเคราะห์แบบสร้างอนุเฉทอย่างเดียวไม่สามารถจะสอนให้เด็กเขียนอนุเฉทได้ถูกต้อง เพราะเขียนอนุเฉทได้ จะต้องผ่านการฝึกเขียนจริง ๆ

ในกรณีที่นักเรียนเข้าใจวิธีวิเคราะห์ ครูแสดงให้นักเรียนดูว่า จะใช้อนุเฉทแรกเป็นแบบได้อย่างไร และครูจะต้องเลือกชื่อเรื่องที่เหมาะสมกับอนุเฉทตัวอย่าง ในกรณีนี้ ควรให้เขียนเกี่ยวกับ "Mary at School" เป็นต้น

แต่ถ้านักเรียนยังไม่เข้าใจวิธีวิเคราะห์ ครูจะต้องเขียนอนุเฉทใหม่แสดงให้นักเรียนดูว่า เหมือนกับอนุเฉทตัวอย่างอย่างไร

(B) Mary gets to school at nine o'clock in the morning. Her brother brings her when he has time. She takes out her books and pencils. Then she sits down at her desk. After this, she listens to her teacher.

ครูแสดงให้เห็นว่า อนุเฉท A เหมือนกับอนุเฉท B อย่างไร ต่อไป ครูอาจจะเขียนประโยค 5 ประโยค แยกกัน แล้วให้นักเรียนเรียงใหม่ให้เป็นอนุเฉทที่มีแบบสร้างเหมือนอนุเฉท A และ B

After this I finish my homework.

I do my homework at 8 o'clock in the evening.

Then I have dinner.

My sister helps me if she can.

I do some arithmatic and some spelling.

เมื่อได้ฝึกจนแน่ใจว่า นักเรียนเข้าใจแบบสร้างอนุเฉทนี้แล้ว จึงให้ชื่อเรื่องใหม่ แล้วให้นักเรียนเขียนอนุเฉทด้วยตนเอง

7.3.5 เทคนิคการสอนเขียนอนุเฉท[8]

Frank Chaplen ได้เสนอแนะเทคนิคการสอนเขียนอนุเฉท โดยแบ่งการดำเนินการสอนออกเป็น 2 ตอน คือ

1. ศึกษาลักษณะที่จำเป็นในการเขียนอนุเฉทที่ดี โดยมีการอธิบายและยกตัวอย่างประกอบ แล้วให้ทำแบบฝึกหัด เช่น

1.1 ให้หาใจความสำคัญของอนุเฉทที่กำหนดให้ เมื่อพบแล้วให้พิจารณาประโยคต่าง ๆ ที่มาขยายในความสำคัญนั้น สัมพันธ์กันหรือไม่ ถ้าไม่สัมพันธ์กับใจความสำคัญ ก็ให้ยกประโยคนั้นออกมา

1.2 ให้หาประโยคที่มีใจความสำคัญ (topic sentence) แล้วขีดเส้นใต้

1.3 ให้ตัดสินว่า ประโยคที่มีใจความสำคัญประโยคใด ที่ชัดเจนและสะดวกในการเขียนอนุเฉทเกี่ยวกับเรื่องนั้น

1.4 ให้หาประโยคที่มาสนับสนุนประโยคที่มีใจความสำคัญ ประโยคแรกและประโยครอง (major and minor support sentences)

1.5 ให้เขียนโครงเรื่อง (outline) ของอนุเฉทที่ให้อ่าน

2. ให้นักเรียนเขียนอนุเฉท (Writing Assignment) ซึ่งแบ่งเป็น 3 ส่วน คือ

2.1 อนุเฉทตัวอย่าง มีไว้ให้นักเรียนอ่านเพื่อศึกษาวิธีการเขียน และให้มีเนื้อเรื่องจะเขียน

2.2 โครงสร้างไวยากรณ์และการใช้ มีคำอธิบายและแบบฝึกหัดให้เฉพาะเรื่อง

2.3 คำสั่งให้เขียนที่ชัดเจน โดยมีคำถามแนะไว้

---

[8] ดู Frank Chaplen, Paragraph Writing (London : Oxford University Press, 1970)

7.3.6 เทคนิคการสอนเขียนโดยใช้เรียงความตัวอย่าง[9]

เรียงความตัวอย่างมีประโยชน์ในการช่วยให้ผู้เขียนได้เรียนรู้เครื่องมือ (machanics) ในการเขียนเรียงความอันได้แก่การสะกดคำ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน การใช้โครงสร้างไวยากรณ์ และความสามารถในการเรียงลำดับความคิดในการเขียน ดังนั้น ครูจึงเลือกเรียงความตัวอย่างอย่างระมัดระวัง

Baskoff เสนอแนะเกณฑ์ในการเลือกตัวอย่างเรียงความไว้ดังนี้

1. ควรจะเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับสิ่งที่ผู้เรียนสนใจ ซึ่งควรจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับประเทศเจ้าของภาษาอังกฤษ เพื่อให้นักเรียนได้ความรู้เกี่ยวกับประเทศต่าง ๆ และนำแบบการเขียนที่เป็นตัวอย่าง (composition pattern) มาใช้อธิบายเรื่องเดียวกันนั้นในประเทศของตน เช่น

เรียงความตัวอย่าง:"The Weather in the U.S.A."

"Education in the U.S.A."

เรียงความที่นักเรียนเขียน : "The Weather in Thailand"

"Education in Thailand"

2. เรียงความตัวอย่างที่จะเลือกมานั้น ควรมีคำศัพท์ และโครงสร้างไวยากรณ์ อยู่ในขอบข่ายของประสบการณ์ของผู้เรียน

3. พยายามจำกัดเรียงความตัวอย่างให้เป็นเรียงความแบบพรรณนา เล่าเรื่อง หรืออธิบาย (a descriptive, narrative or expository style of writing) ไม่ใช่เรียงความเกี่ยวกับการแสดงความคิดเห็น การโต้แย้ง

---

[9] ดู Florence Baskoff "A Writing Laboratory of Beginning Students of English," English Teaching Forum, VII (November - December 1969), pp. 2-8.

และ Gerald Dykstra "Eliciting Language Practice in Writing," English Teaching Forum, XIX)October, 1964), pp. 23-26.

4. เรียงความตัวอย่าง ควรจะเป็นการทบทวนคำศัพท์ และโครงสร้างไวยากรณ์ที่เรียนไปแล้ว เพราะมีจุดมุ่งหมายที่จะให้นักเรียนแสดงความคิดของตนเอง และมีข้อผิดพลาดน้อยที่สุด

5. เรียงความตัวอย่าง ควรเขียนขึ้นเพื่อแนะนำหรือรวม (incorporate) ลักษณะเฉพาะของภาษา เช่น การใช้คำเชื่อมชนิดต่าง ๆ (transition words or connectors) หรือการเปลี่ยนแปลงรูปคำกริยาใน tense ต่าง ๆ ที่นักเรียนยังไม่คุ้นเคยหรือไม่มีโอกาสฝึกใช้ในชั่วโมงไวยากรณ์

6. พยายามใช้คำที่เป็นภาษาเขียน หรือคำที่ไม่ปรากฏบ่อยในภาษาพูด เพื่อจะให้นักเรียนเปลี่ยนภาษาพูด เป็นภาษาเขียน

7. เรียงความตัวอย่างจะต้องเป็นเรื่องที่นักเรียนสามารถจะเข้าใจและเลียนแบบได้

Dykstra ได้เสนอแนะเทคนิคการสอน โดยใช้แบบ (model) ซึ่งดำเนินการเป็นขั้น ๆ ดังนี้

1. ลอกแบบ (copy the model)

2. ฝึกให้นักเรียนเขียนเรียงความตามแบบ ใช้เทคนิค 3 ชนิด คือ

2.1 ถามคำถาม (A questioning Technique) ภายหลังจากการลอกแบบแล้ว ครูตั้งคำถามเพื่อให้คำตอบเป็นประโยคต่าง ๆ ที่เรียงกันเป็นเรียงความเรื่องเดิม ทั้งนี้ เพื่อให้นักเรียนสามารถเขียนเรียงความได้โดยไม่ต้องดูแบบและมีที่ผิดน้อยที่สุด

2.2 ให้เติมคำในช่องว่าง (Fill-the-blanks Technique) นำเรียงความตัวอย่าง (model composition) มาทำให้มีช่องว่าง ซึ่งอาจจะต้องการคำ ๆ เดียวเติม เช่น คำนาม คำกริยา คำไวยากรณ์ (function words) วลี (phrases) อนุประโยค (clauses) หรือ ประโยค ตามลำดับ โดยพิจารณาให้เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน จนในที่สุดอาจจะให้แต่เพียงชื่อเรื่อง (title) เท่านั้น

2.3 กำหนดคำมาให้แทนที่ในเรียงความตัวอย่าง (model composition) เช่น เรียงความตัวอย่างเป็นเรื่องของ Roger ก็เปลี่ยนเป็น Jack หรือ Ann ซึ่งเมื่อเปลี่ยนประธานแล้ว อาจจะต้องมีการเปลี่ยนแปลงคำสรรพนาม หรือคำศัพท์บางคำตามความเหมาะสม ต่อจากนั้น อาจจะให้เปลี่ยนเวลา สถานที่ หรือสภาพการณ์ (situation) และหัวข้อเรื่อง (topic) ในที่สุด ในระดับสูง อาจจะให้นักเรียนเปลี่ยนข้อความที่เขียนบรรยายถึงสถานที่แห่งหนึ่งอย่างดี (a well-written place description) ซึ่งเป็นแบบ เป็นคำบรรยายสถานที่ซึ่งผู้เขียนรู้จักดีแห่ง (a local area familiar to the learner)

7.3.7 เทคนิคการสอนเรียงความโดยใช้กระดานดำ (Blackboard Composition Technique)[10]

Radford และ Finocchiaro ได้ใช้เทคนิคนี้ โดยดำเนินการสอนต่างกันคือ

เทคนิคการสอนแบบ "The Blachboard Composition Technique" ของ Radford มีการดำเนินการเป็นขั้น ๆ ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ (Introduction)

1.1 ครูเลือกหัวข้อเรื่องที่จะเขียน ให้สอดคล้องกับคำศัพท์ และโครงสร้างไวยากรณ์ที่นักเรียนเรียนรู้แล้ว

1.2 แนะนำหัวข้อเรื่อง และเนื้อเรื่องที่ควรจะมี และอาจจะขอคำแนะนำจากนักเรียน โดยการถามคำถาม

---

[10] ดู W.L. Radford "The Blackboard Composition," English Language Teaching, XXIV (October, 1969), pp. 49-54.

Mary Finocchiaro, "Secondary School Composition : Problems and Practices," TESOL Quarterly,(September,1967), pp. 40-46.

ขั้นที่ 2

กรูถามคำถามนักเรียนแต่ละคน เช่น "How shall we begin ?" ให้นักเรียนตอบหลาย ๆ คน แล้วครูเลือกประโยคที่ดีที่สุด โดยบอกเหตุผลที่ไม่เลือกประโยคอื่น ๆ และเหตุผลที่เลือกประโยคนั้น ๆ และเขียนประโยคที่เลือกบนกระดาน ทำเช่นนี้เรื่อยไปจนจบเรื่อง

ขั้นที่ 3

ครูอ่านอนุเฉท (paragraph) บนกระดาน 1 - 2 ครั้ง แล้วเลือกนักเรียน 1 - 2 คนอ่าน จากนั้นให้นักเรียนเขียนอนุเฉทที่คล้ายอนุเฉทบนกระดานให้มากที่สุด ซึ่งอาจจะให้ทำในชั้นโมง หรือทำเป็นการบ้านก็ได้

ส่วนการสอนเขียนเรียงความที่ Finocchiaro เสนอแนะ มีการดำเนินการเป็นขั้น ๆ ดังนี้

1. เขียนชื่อเรื่องบนกระดาน แบ่งกระดานดำออกเป็น 3 ส่วน

2. ให้นักเรียนอภิปรายว่า ควรจะมีอะไรบ้าง แล้วเขียนไว้ในส่วนที่ 1 ของกระดานดำ

3. นักเรียนและครูอภิปรายเพื่อจัดลำดับความคิดที่เสนอมา แล้วเขียนไว้บนกระดานดำส่วนที่ 2

4. ครูกำหนดโครงสร้างไวยากรณ์ คำศัพท์ ที่จำเป็นจะใช้อธิบายความคิดแต่ละอย่างที่เสนอมา หรืออาจจะให้นักเรียนแนะนำบ้างบางเรื่อง (เขียนโครงสร้างไวยากรณ์และคำศัพท์นั้น ๆ บนกระดานดำ ส่วนที่ 3 ให้ตรงกับความคิดเห็นแต่ละอย่างที่นักเรียนเสนอและเขียนไว้บนกระดานดำ ส่วนที่ 2) แล้วให้อ่านออกเสียง ดำ แต่ละคำนั้น ฝึกการใช้โครงสร้างนั้น ๆ หรืออาจจะให้ทำแบบฝึกหัดด้วย ถ้ามีเวลาพอ

5. ให้นักเรียนแต่งประโยค 1 - 2 ประโยค เพื่ออธิบายความคิดแต่ละความคิดนั้น โดยใช้คำและโครงสร้างไวยากรณ์ที่กำหนดให้

6. ให้นักเรียนเขียนอนุเฉทแรก ครูเดินดูเพื่อให้คำแนะนำหรือดูข้อผิดพลาดของนักเรียน

7. เลือกอนุเฉทที่เขียนได้ดีมา ให้เจ้าของอนุเฉทอ่านให้เพื่อนในห้องฟัง

8. ให้นักเรียนลอกสิ่งต่าง ๆ บนกระดานลงสมุด แล้วให้นักเรียนแต่งเรียงความเรื่องนั้น ต่อให้จบนอกห้องเรียน

7.4 แบบฝึกหัดในการฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ

มีผู้รู้หลายท่านแนะนำแบบฝึกหัดชนิดต่าง ๆ ในการฝึกทักษะการเขียนในภาษาต่างประเทศ และในภาษาอังกฤษ ดังนี้

Fe R. Dacanay แนะนำแบบฝึกหัดทักษะการเขียนประโยค การเขียนเรียงความแบบควบคุม และการเขียนอนุเฉท ดังนี้ คือ

1. แบบให้ลอก (Copying Exercises) เช่น ให้ลอกประโยค หรืออนุเฉท (paragraph) เป็นต้น

2. แบบให้นักเรียนเลือกรูปคำ (form) จากที่กำหนดให้มาเติมในช่องว่างให้ถูกต้อง (Multiple Choice Exercises) เช่น ให้เลือก do, does หรือ did เติมลงในประโยคต่าง ๆ ให้เหมาะสม

3. แบบจับคู่ (Matching Exercises) เช่น

1. At this time yesterday..... C	a. .....
2.	b. .....
3.	c. he was selling papers on the corner of the street.

4. แบบเติมข้อความให้สมบูรณ์ (Completion Exercises)

5. แบบฝึกแบบสร้าง (Pattern Drill Exercises) เช่น กำหนดประโยค Rip was an old man. (friendly) ให้นักเรียนนำคำในวงเล็บมาใส่ในตำแหน่งที่ถูกต้องในประโยคเดิม เป็น Rip was a <u>friendly</u> old man. ถ้ายากขึ้นไป ให้เชื่อมประโยค เช่น กำหนดประโยค

Who started the fire ? Do you know ?

เชื่อมประโยคทั้ง 2 ได้ เป็น Do you know who started the fire ?

6. เขียนตามคำบอก (Dictation) เป็นเครื่องมือสำหรับตรวจสอบว่านักเรียนได้เรียนรู้ (master) สิ่งที่ครูสอนไปแล้ว เช่น ทางด้านไวยากรณ์ การขึ้นต้นประโยคด้วยอักษรตัวใหญ่ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน การสะกดคำ ย่อหน้าเว้นบรรทัด ฯลฯ

7. ถาม - ตอบคำถาม (Asking and Answering Questions)

8. แบบฝึกหัดในการสอนเรียงความแบบควบคุม (Controlled Composition) เช่น

8.1 การสร้างประโยค (Constructing Sentences) โดยให้ดูรูปแล้วถามคำถามเกี่ยวกับรูป ให้ข้อความ (passage) มาอ่าน แล้วถามคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่อง ให้ตัวอย่างประโยค แล้วให้นักเรียนฝึกเขียนประโยคต่าง ๆ ตามตัวอย่าง

8.2 สร้างประโยคจากคำต่าง ๆ ที่กำหนดให้ (Constructing Sentences from word cues)

8.3 สร้างประโยคจากเนื้อเรื่องที่กำหนดให้เป็นแนวทาง (Building Sentences from Context Clues) เช่น กำหนดคำพูดของ Mr. Smith ที่สนทนากับ Mr. Jones มาให้ ให้นักเรียนเขียนคำพูดของ Mr. Jones ให้สอดคล้องกับของ Mr. Smith

9. แบบฝึกหัดเกี่ยวกับการเขียนอนุเฉท เช่น

9.1 ทดสอบการเรียงลำดับเหตุการณ์ในอนุเฉท (Testing the organization of a paragraph)

9.2 แบ่งอนุเฉท (Paragraph Division) โดยกำหนดเรื่องที่มีหลายอนุเฉทมาให้ แล้วให้นักเรียนบอกว่า ควรจะแบ่งเป็นกี่อนุเฉท และแบ่งตรงประโยคไหน

9.3 ขยายประโยคให้เป็นอนุเฉท (Expanding Sentences into Paragraph) โดยกำหนดประโยคให้ 1 ประโยค ให้แต่งประโยคต่อไปให้เป็นอนุเฉท

10. แบบฝึกหัดเกี่ยวกับการเขียนเรียงความแบบเสรี (Free Composition)

10.1 ให้นักเรียนเล่าประสบการณ์ของตน (Retelling of personal experiences) ครูให้ความช่วยเหลือโดยการตั้งคำถาม ซึ่งเป็นการช่วยนักเรียนในการเลือกคำศัพท์ และโครงสร้างไวยากรณ์ที่ควรใช้

10.2 ใช้รูปภาพ และครูให้นักเรียนฝึกแต่งเรื่อง และเล่าเรื่องด้วยวาจา โดยการตอบคำถามของครู

10.3 ให้อ่านบทความ หรือเรื่องราวที่น่าสนใจ แล้วมาอภิปรายเพื่อเป็นแนวทางในการเขียนเรียงความเกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ[11]

Finocchiaro ได้เสนอแบบฝึกหัดชนิดต่าง ๆ ในการฝึกทักษะการเขียนโดยทั่วไป ดังนี้

1. เชื่อมประโยคต่าง ๆ โดยใช้คำเชื่อม เช่น and, but, although, because เป็นต้น

2. ทำแบบฝึกหัดเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงประโยค (Performing many conversion exercises) เช่น เปลี่ยนประโยคบอกเล่า เป็นประโยคคำถาม เปลี่ยน active voice เป็น passive voice เป็นต้น

3. แต่งประโยคต่อให้เป็นประโยคที่สมบูรณ์ ซึ่งเมื่อทำให้เป็นประโยคที่สมบูรณ์แล้วจะทำให้เป็นอนุเฉท

4. เขียนอนุเฉทเล่าเรื่อง จากบทสนทนา หรือเขียนบทสนทนาจากอนุเฉทที่เล่าเรื่อง

5. ตรวจอนุเฉทที่มีที่ผิดในด้านต่าง ๆ เช่น โครงสร้างไวยากรณ์ การเลือกคำ หรือด้านการลำดับเนื้อเรื่อง เป็นต้น

---

11 Fe R. Dacanay, Techniques and Procedures in Second Language Teaching (Quezon City : Phoenix Publishing House, 1963), pp. 306-385.

6. เขียนตามคำบอก เริ่มจากข้อความที่นักเรียนคุ้นเคย ไปจนถึงข้อความที่นักเรียนไม่เคยเห็นเลย

7. ฟังอนุเฉทที่ครูอ่านให้ฟัง หรือจากเครื่องบันทึกเสียง แล้วตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องทั้งปากเปล่า และเขียนเป็นแบบฝึกหัด

8. ให้เขียนคำอธิบาย หรือรายละเอียดต่อจากประโยคที่กำหนดให้

9. ให้นักเรียนจำแนกประโยคต่าง ๆ ให้เหมาะสมในการจะเขียนเป็นอนุเฉท โดยอาศัยการอภิปราย และการอ่าน เป็นหลัก

10. ให้ศึกษาอนุเฉทตัวอย่างในด้านต่าง ๆ เช่น สังเกตคำเชื่อมใจความสำคัญ ประโยคที่เปลี่ยนใจความ (transitional sentences) การอธิบายรายละเอียด ประโยคสำคัญ (topic sentence) หรือลำดับของเหตุการณ์

11. ให้ถอดความในอนุเฉทตัวอย่าง โดยการใช้คำเชื่อม คำคุณศัพท์ กริยาวิเศษณ์ใหม่

12. หลังจากศึกษาอนุเฉทตัวอย่างแล้ว ให้เติมคำที่เหมาะสมลงในช่องว่าง

13. ให้เขียนโครงร่าง (outline) ของอนุเฉท หรือเรื่องที่ยาวกว่านี้

14. ให้ท่องจำประโยคต่าง ๆ ที่เลือกมาจากอนุเฉท หรืออนุเฉทสั้น ๆ

15. ให้เขียนจดหมายหรืออนุเฉท เพื่ออธิบายความคิดที่กำหนดให้ [12]

สำหรับ Brooks เสนอแนะแบบฝึกหัดที่มีประโยชน์ในการฝึกเขียนประโยคย่อย (Subsentence Writing) และเขียนประโยค ดังนี้

1. แบบฝึกหัดฝึกการเขียนประโยคย่อย ได้แก่ การเขียนตามคำบอกเป็นบางแห่ง (Spot Dictation) ก็อนักเรียนจะได้รับแจกกระดาษที่พิมพ์ประโยคโดด ๆ (separate sentences) หรือข้อความที่ต่อเนื่องกัน ซึ่งมีช่องว่างให้เติมคำหรือข้อความ (words or expressions) โดยนักเรียนฟังครูอ่านประโยคหรือข้อความแล้วเติมคำหรือข้อความลงในช่องว่างแต่ละช่องที่กำหนดให้นั้น

---

[12] Finocchiaro, "Secondary School Composition : Problems and Practices," pp. 46-48.

ตัวอย่าง : Restore the following passage to its original form by writing in the blanks the letters and syllables that have been dictated.

If we re-experience sensation that we once felt in the past -such as the taste of a cake dip_____in the tea-we _____ live all the experience_____associate____with them. The past come_____back to us vivid,____, as it real_____was; the flight of time has stop, we feel oursel_____to be _____mortal.

2. แบบฝึกหัดฝึกการเขียนประโยค

2.1 ให้นักเรียนเขียนประโยคให้มีโครงสร้างเหมือนประโยคตัวอย่างโดยนำคำที่กำหนดให้ไปแทนที่ในตำแหน่งที่ถูกต้องในประโยคตัวอย่างนั้น เช่น

ประโยคตัวอย่าง : He ran fast.

คำที่กำหนดให้มาแทนที่ : Quickly.

ประโยคที่เขียนใหม่จะเป็น: He ran quickly.

2.2 แต่งประโยคจากคำต่าง ๆ ที่กำหนดให้ โดยเรียงลำดับคำต่าง ๆ ตามที่กำหนดให้ เปลี่ยนรูปคำ (form) ตามความจำเป็น และเพิ่มตำชนิดต่าง ๆ เช่น Articles, preprositions etc. ที่จำเป็นในการทำประโยคนั้นให้ได้ความสมบูรณ์ เช่น

กำหนดให้ : let/they/finish/homework/room.

ประโยคที่นักเรียนเขียน: Let them finish their homework in the room.

2.3 ให้เขียนประโยคใหม่ โดยใช้คำหรือข้อความในวงเล็บที่เป็นความหมายของส่วนหนึ่งส่วนใดของประโยคที่กำหนดให้ เช่น กำหนดประโยค

The pamphlets were distributed without cost.

และ (to give away free)

เขียนใหม่ได้เป็น The pamphetes were given away free.[13]

Spencer เสนอแบบฝึกหัดฝึกเขียนประโยคและอนุเฉท[14] โดยใช้เทคนิคการแทนที่ในประโยคและอนุเฉทตัวอย่าง ดังนี้

1. แบบฝึกหัดในระดับประโยค เน้นในการฝึกการเรียงลำดับคำให้นักเรียนเขียนประโยคตัวอย่างใหม่ โดยใช้คำที่กำหนดมาแทนที่ และเพิ่มความยากของแบบฝึกหัดขึ้นเรื่อย ๆ เช่น

ประโยคตัวอย่าง : The children stole the apples.

คำที่กำหนดให้ : Student/borrow/book

ประโยคที่นักเรียนเขียน : The student borrowed the book.

ต่อไปให้ยากขึ้น เช่น

: I walked to the man who was standing at the bus-stop.

: he/shout/boy/run/street

: He shouted to the boy who was running in the street.

2. แบบฝึกหัดในระดับอนุเฉท เช่นเดียวกับ 1 แต่ให้ฝึกเขียนเป็นอนุเฉท โดยนำคำที่กำหนดให้มาเติม การเขียนอนุเฉทใหม่แต่ละครั้งจะให้ความหมายที่แตกต่างกันตามความหมายของคำที่เติม เช่น

A (1) man (2) walked (3) down the street.....

.....

---

[13] Nelson Brooks, Language and Language Learning: Theory and Practice. (New York: Harcourt, Brace and World, Inc., 1964), pp. 173-179.

[14] D.H. Spencer "Two Types of Guided Composition Exercises," English Language Teaching, XIX(July 1965), pp. 156-158.

คำที่กำหนดให้ (1) tall, young, wall-dressed

(2) with a beard, in a blackhat, with sunglasses.

(3) rapidly, hurriedly, impatiently.

ในกรณีนี้นักเรียนจะได้ทราบว่าในช่องหนึ่งจะมีคำชนิดใดเติมได้บ้าง เป็นการฝึกนักเรียนก่อนจะให้เขียนเรียงความ หรืออนุเฉทเอง

สำหรับแบบฝึกหัดที่เน้นฝึกการเขียนแบบควบคุมได้แก่ของ Rojas และRobinson แบบฝึกหัดที่ Rojas แนะนำนั้นเป็นการฝึกเขียนโดยทั่ว ๆ ไป ส่วนของ Robinson ฝึกเขียนแบบควบคุมโดยฝึกการเขียนเป็นอนุเฉท

แบบฝึกหัดสำหรับการเขียนแบบควบคุม (Controlled Writing)ที่ Rojas เสนอแนะได้แก่การลอกตัวอย่าง (copying)การทำให้เป็นประโยคสมบูรณ์ (completion) การเขียนตามคำบอก(dictation) การตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องราวที่อ่านแล้ว (answering questions based on the reading materials) เขียนอนุเฉทจากการตอบคำถาม (writing a paragraph by answering questions) เติมคำหรือข้อความลงในช่องว่าง (filling blanks)และเขียนประโยคใหม่โดยใช้คำหรือข้อความที่กำหนดให้มาแทนที่ (rewriting by making substitution)[15]

แบบฝึกหัดที่ Robinson เสนอแนะแบ่งเป็น 10 ประเภทดังนี้

1. เปลี่ยนประโยคคำถามเป็นประโยคบอกเล่า (Questions into Statements)

---

[15]Pauline M. Rojas "Writing to Learn," TESOL Quarterly (June 1968), pp. 120-129.

ตัวอย่าง

Directions: Turn the following paragraphs of questions into two paragraphs of written statements.

Example:

Question: Does Fifth Avenue run north and south ?

Your Statement: Fifth Avenue runs north and south.

Fifth Avenue

Does Fifth Avenue devide New York into east and west halves ? Does this avenue run from Greenwich Village to Harlem ? Does it start at Washington Square in the village ?

2. ตอบคำถามโดยเลือกอย่างใดอย่างหนึ่ง (Either/or) ลักษณะแบบฝึกหัดเช่นเดียวกับ 1 แต่คำถามเป็น Is Columbian coffee strong or weak ?

3. เติมคำชนิดต่าง ๆ ในช่องว่างในอนุเฉทที่กำหนดให้

ตัวอย่าง

Directions: Copy the following paragraph, putting although or until into each blank.

No Hat

_____ it was only fourteen degrees above zero that January morning, Lee wore no hat. He insisted to himself that he did not really feel the cold his ears began to grow numb. Then,_____he was close to his college campus, he could not wait he reached it.....

4. เติมคำชนิดต่าง ๆ ในประโยคคำตอบ(Insertation by the students) เช่นเติม adverbs of frequency ในคำตอบจากประโยคคำถาม have you ever gone to England ? นักเรียนตอบว่า I have frequently gone to England. นอกจาก frequently แล้วอาจจะเติม adverbs of frequency ใดก็ได้

5. ให้เขียนประโยคให้มีจำนวนและลักษณะตามที่กำหนดไว้ (Writing in a Set Pathern) เช่น

There..... It.....

There..... It.....

6. ควบคุมประโยคแรกโดยใช้คำถาม ประโยคต่อไปใช้เขียนเอง (One Sentence Controlled; the Next Sentence Free)

Question: Have you ever studied several languages ?

Statement: I have studied several languages.

Added Statement: I Studied Spanish, English and French in high school.

7. ให้ส่วนหนึ่งของประโยคซึ่งจะแนะว่าส่วนที่เหลือจะเป็นอย่างไร แล้วให้แต่งต่อให้เป็นประโยค (A Clue Makes Clear What the Rest of the Sentence Requires)

Incomplete Statement: If I were in Bangkok,.....

Your Statement : If I were in Bangkok, I would visit the temple of the Emerald Buddha.

8. เปลี่ยนแปลงประโยคตามโครงสร้าง (Making Changes According to a Set Pattern) เช่น

Direct Statement: Jack said, "My friend's name is Smith."

Indirect Statement: Jack said that his freind's name was Smith.

9. การให้เขียนแบบเกือบจะไม่ควบคุม (Merely a "Push-off") เช่น

A Busy Person

One of the busiest persons I know is ..... (Write freely within the present tense.)

10. ให้หัวเรื่องซึ่งจำกัดว่าจะต้องใช้ tense อะไร เช่นเรื่อง The Day I Worked Hardest จำกัดว่าจะต้องใช้ past tense[17]

---

[17]Lois Robinson "Controlled Writing for Intermediate Foreign Students," in Allen, Harold B. (ed.) Teaching English as a Foreign Language (New York: McGraw-Hill Book Company, 1956), pp. 265-270.

หมายเหตุ จากบทความนี้ ผู้แต่งนำมาขยายเป็นหนังสือชื่อ Guided Writing and Free Writing: A Text in Composition for English as a Second Language ใช้เป็นแบบเรียนสำหรับนักเรียนต่างชาติที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ในเมืองนิวยอร์ค ดังนั้น สถานการณ์ต่าง ๆ (Situations) ในหนังสือเล่มนี้จึงอาจเป็นอุปสรรคในการเรียนของนักเรียนไทยบ้าง อย่างไรก็ตาม ความคิดและวิธีการที่ Robinson เสนอมานี้จะมีประโยชน์และเป็นแนวทางในการสอนเขียนภาษาอังกฤษในประเทศไทย โดยการปรับปรุงสถานการณ์และเนื้อหา (content) ให้เหมาะสมกับนักเรียนไทยและระดับชั้นที่ใช้เรียน

8. โสตทัศนูปกรณ์ประกอบการสอนเขียนภาษาอังกฤษ[18]

Earl W. Stevick แนะนำถึงโสตทัศนูปกรณ์ที่ควรใช้ประกอบการสอนเขียนภาษาอังกฤษได้ดังนี้คือ

1. ฟลันแนลกราฟ (The Flannel graph) หมายถึงรูปวาด รูปภาพต่าง ๆ ที่นำมาปะติดกับผ้าสำลี เวลาครูนำไปติดกับบอร์ดผ้าสำลี (flannel board) เหมาะสำหรับใช้ในการอธิบายประโยค การดำเนินเรื่อง

2. เครื่องฉายภาพทึบแสง (The opaque projector) ใช้ฉายตัวหนังสือ รูปภาพ ไปบนผนังห้องหรือจอ นอกจากมีประโยชน์ในการสอน การดำเนินเรื่องแล้วยังมีประโยชน์ในการตรวจงานเขียนของนักเรียนในห้องเรียน โดยฉายงานเขียนของนักเรียนแต่ละคนไปบนจอให้นักเรียนในห้องอภิปราย เพื่อปรับปรุงงานเขียนนั้น หรือเพื่อมิให้นักเรียนเจ้าของงานเขียนนั้นอายเพื่อนในห้อง ครูก็รวบรวมข้อผิดพลาดต่าง ๆ ที่มาจากงานเขียนของนักเรียนทั้งห้องพิมพ์ใส่กระดาษแล้วฉายไปบนจอ แล้วให้นักเรียนหาที่ผิดและแก้ไขทีละข้อ ซึ่งเมื่อนักเรียนหาที่ผิดและแก้ได้แล้ว ครูต้องนำกระดาษนั้นมาแก้ให้เรียบร้อยแล้วฉายให้นักเรียนดูอีกครั้ง

3. ฟิล์มสตริป (The film strip) ใช้ประโยชน์ได้เช่นเดียวกับเครื่องฉายภาพทึบแสง ที่สามารถฉายภาพเล็ก ๆ ไปบนจอให้เห็นชัดเจนทั้งห้องได้ แต่ต่างกันตรงที่ไม่สามารถจะเขียนข้อความเพิ่มเติมลงไปบนฟิล์มได้ ฟิล์มสตริปนี้สามารถใช้ช่วยในการลำดับเหตุการณ์ต่าง ๆ ในการเขียน ซึ่งดีกว่าให้ดูจากที่ตัดมาจากนิตยสารบ้าง ของจริงบ้าง และ

---

[18] ดู Earl W. Stevick, Helping People Learn English: A Manual for Teachers of English as a Second Language (New York: Abingdon Press, 1963), pp. 74-78.

และ Thomas R. Wheaton, Jr. "Visual Aids for Teaching Writing Skill, English Teaching Forum VIII (September-October, 1970), pp. 23-24.

ใช้ได้กับนักเรียนทุกระดับชั้น ตามปกติครูอาจฉายให้ดูได้มากกว่า 1 ครั้ง แล้วถามคำถาม หรือให้นักเรียนวิจารณ์สิ่งที่เห็นจากฟิล์มสตริป แล้วให้นักเรียนถามคำถาม เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงมากขึ้น ก่อนที่จะให้เขียนเรื่องเกี่ยวกับสิ่งที่เห็นนั้น

4. เครื่องบันทึกเสียง (The tape recorder) มีประโยชน์ในการให้นักเรียนฟังเสียงของเจ้าของภาษา ดีกว่าแผ่นเสียงเพราะครูสามารถจะอัดเสียงเฉพาะเรื่องประโยค หรือคำที่ต้องการให้นักเรียนฟัง และลบสิ่งที่ไม่ต้องการใช้ออกได้

5. ภาพยนตร์ (Motion Pictures) ใช้ได้กับนักเรียนชั้นกลางและชั้นสูง

นอกจากนี้ Thomas R. Wheaton เสนอแนะให้ใช้ภาพชุด (series of pictures)เป็นอุปกรณ์ในการสอนทักษะการเขียน เพราะภาพชุดมีประโยชน์ในการควบคุมโครงสร้างไวยากรณ์ที่จะใช้ในการเขียนภาษาอังกฤษ หลังจากที่นักเรียนได้เล่าเรื่องด้วยวาจาโดยดูภาพชุดนั้น

9. การตรวจงานเขียน[19]

การตรวจงานเขียนเป็นภาระที่น่าหนักใจสำหรับผู้สอนเป็นอันมาก เพราะต้องเสียเวลาและความคิดที่จะแก้ไขมากกว่าการตรวจงานในวิชาภาษาอังกฤษอื่น ๆ ดังนั้น

---

[19] ดู Gurrey, op. cit., pp. 148-153.
Dacanay, op. cit., pp. 362-371.

Mary Finocchiaro, English as a Second Language: From Theory to Practice (New York: Simon and Schuster, Inc., 1964), pp. 76-77.

และ Wilga M. Rivers, Teaching Foreign Language Skills (Tokyo: Toppan Company, Limited, International Edition, Third Impression, 1970), pp. 255-257.

ผู้สอนควรจะให้นักเรียนฝึกหัดเขียน (write) เรียงความหรืออนุเฉท และแก้ไข (rewrite) สัก 2-3 ครั้ง ก่อนจะนำมาส่ง โดยให้ทำเป็นนิสัย เพราะการเขียนในครั้งที่ 2 หรือ 3 นี้จะช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาในการเขียนและมีข้อบกพร่องในการเขียนน้อยลง ในระยะแรกอาจจะให้นักเรียนส่งร่างครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 (first and second drafts) มาด้วย เพื่อให้นักเรียนเห็นพัฒนาการในการเขียนของตน วิธีการนี้นอกจากจะช่วยลดภาระการตรวจงานเขียนของครูลงได้บ้างแล้ว ยังจะมีประโยชน์อย่างยิ่งในการพัฒนานิสัยในการเขียนของนักเรียนอีกด้วย

ในเรื่องที่เกี่ยวกับการตรวจงานเขียนของนักเรียนนั้น ได้มีผู้รู้หลายท่านเช่น Gurrey, Dacanay, Rivers และ Finocchiaro เสนอแนะวิธีตรวจแบบต่าง ๆ ที่จะเป็นประโยชน์ในการช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาต่างประเทศนั้น ๆ ด้วยแทนที่จะเพียงแต่ทำให้ทั้งครูและนักเรียนรู้ว่า นักเรียนคนนั้น ๆ ไม่เข้าใจเรื่องใดหรือเลินเลอตรงที่ใด ดังนี้

1. การสนับสนุนให้ผู้เรียนตรวจแก้ไขงานเขียนของตนเองก่อนที่จะส่งให้ครูตรวจ ทั้งนี้ เพื่อฝึกให้นักเรียนแต่ละคนมีความรับผิดชอบในการแก้ไขสิ่งที่ตนเขียน การตรวจแก้ไขงานเขียนของตนเองก่อนส่งนี้อาจจะทำได้หลายแบบ คือ

1.1 ก่อนส่งงานเขียน ครูให้นักเรียนตรวจและแก้ไขงานเขียนของตนเอง แล้วครูเดินดูและชี้ให้เห็นข้อผิดพลาดบางประการที่นักเรียนมองไม่เห็น เพื่อให้นักเรียนแก้ไขให้ถูกต้อง

1.2 ให้นักเรียนจดจำนวนข้อผิดพลาดทั้งหมดไว้ตรงมุมล่างขวา และแก้ข้อผิดพลาดนั้น ๆ เอง ครูเดินดูว่ามีข้อผิดพลาดอื่น ๆ อีกหรือไม่ ถ้ามีก็บอกให้นักเรียนแก้ไข เมื่อครูเก็บงานเขียนนั้นมาตรวจก็นับจำนวนข้อผิดพลาดตรงมุมล่างขวาเพื่อเปรียบเทียบจำนวนข้อผิดพลาดที่นักเรียนสามารถค้นพบกับจำนวนข้อผิดพลาดที่แท้จริงที่ครูนับได้

1.3 ทำเช่นเดียวกับ 1.2 แต่ให้เพื่อนนักเรียนเป็นผู้นับจำนวนข้อผิดพลาดแทนครู

2. ครูตรวจงานเขียนให้นักเรียน อาจจะทำได้หลายแบบเช่น

2.1 ตรวจในห้องเรียน ในขณะที่นักเรียนเขียน โดยครูเดินดูแล้วเขียนเครื่องหมายแสดงให้นักเรียนรู้ว่ามีข้อผิดพลาดที่ใดในแต่ละบรรทัด เพื่อให้นักเรียนแก้ไข

ถ้ากลับมาดูอีกครั้งนักเรียนแก้ไขแล้วก็ลบเครื่องหมายนั้นออก วิธีนี้ช่วยให้เสียเวลาน้อยลง และอาจจะตรวจงานของนักเรียนได้เกือบทุกคน

2.2 ใช้สัญญลักษณ์ต่าง ๆ เสียก่อนว่า ข้อผิดพลาดของนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องใด เช่น S หมายถึง สะกดคำผิด P หมายถึงใช้เครื่องหมายวรรคตอนผิด W หมายถึงผิดเรื่องการเรียงลำดับคำ ฯลฯ โดยให้นักเรียนเว้นที่ว่างด้านซ้ายมือของกระดาษที่เขียนเรียงความไว้ ดังตัวอย่าง

S.	P.	W.	T.			
						ข้อความที่นักเรียนเขียน

เวลาตรวจครูอาจจะเดินดูขณะที่นักเรียนเขียนในห้องเรียน ถ้าขณะที่ผิดพลาดเกี่ยวกับเรื่องใด ในบรรทัดใด ก็อาจจะเขียนเครื่องหมาย ในช่องที่เป็นสัญญลักษณ์ของความผิดเรื่องนั้น ๆ ให้ตรงบรรทัดนั้น เพื่อให้นักเรียนแก้ไข การตรวจงานเขียนของนักเรียนนอกห้องเรียนก็ทำได้เช่นเดียวกัน

3. ครูเขียนข้อความที่ถูกต้องบนกระดานดำ แล้วให้นักเรียนตรวจงานของตนเอง หรือแลกกับเพื่อนตรวจ โดยเปรียบเทียบกับข้อความที่ถูกต้องบนกระดานดำ

10. บทเรียนประกอบการสอนเขียนภาษาอังกฤษ

แบบฝึกหัดจากหนังสือต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ อาจจะนำมาใช้เป็นบทเรียนประกอบการสอนเขียนภาษาอังกฤษได้ (ดูบรรณนิทัศน์หนังสือประกอบการสอนเขียนภาษาอังกฤษข้างต่อไปนี้)

Alexander, L.G. A First Book in Comprehension, Précis and Composition. London: Longmans, Green and Co. Ltd., 1965.

หนังสือเล่มนี้เหมาะที่จะใช้ประกอบการสอนย่อความและเรียงความภาษาอังกฤษ เนื้อเรื่องแบ่งเป็น 4 ตอน ดังนี้

1. ให้นักเรียนฝึกเขียนย่อความ โดยตอบคำถามในรูปของอนุเฉทเกี่ยวกับข้อความที่ให้อ่าน (reading passage) ที่กำหนดให้ โดยจะกำหนดความยาวของย่อความแต่ละเรื่องไว้ หลังจากย่อความแล้วให้ตั้งชื่อเรื่องนั้น ๆ ด้วย

2. ฝึกให้นักเรียนรู้จักอเนกรรถประโยค (compound sentences) มีวิธีการเช่นเดียวกับ 1 แต่ให้ตอบคำถามรวม 2-3 คำถาม เป็นประโยคเดียว โดยใช้คำเชื่อมที่กำหนดให้ในวงเล็บ

3. ฝึกให้รู้จักสังกรประโยค (complex sentences) วิธีการในครั้งแรกเช่นเดียวกับ 2 ยกเว้นกำหนดคำเชื่อมที่เป็นสันธานหรือวลีให้ (conjunctions or phrases) ส่วนในครั้งหลังกำหนดแต่จุดสำคัญ (points) ให้เป็นคำ ๆ (แทนที่เคยกำหนดให้เป็นประโยคคำถาม) แต่ยังคงกำหนดคำเชื่อมให้เหมือนเดิม นักเรียนจะต้องนำคำต่าง ๆ มาแต่งประโยคแล้วใช้คำเชื่อมที่กำหนดให้เชื่อมประโยคดังกล่าวด้วย

4. เพิ่มการฝึกให้เขียนเรียงความซึ่งมีสภาพการณ์ (situation) คล้ายกับเรียงความที่กำหนดให้ แต่มีเปลี่ยนแปลงบ้างเล็กน้อย โดยกำหนดข้อความที่ให้อ่าน (reading passage) มาให้ ถามคำถามเกี่ยวกับความเข้าใจเรื่อง, ให้หาคำที่มีความหมายเหมือนกับคำศัพท์ที่กำหนดให้, ให้เขียนเรียงความ, ให้เขียนโน้ตสำหรับการเขียนย่อความ คือเปลี่ยนจากคำถามที่กำหนดให้ เป็นคำสำคัญ (points)แล้วให้บอกว่าควรจะใช้คำเชื่อมคำใด

Alexander, L.G. Sixty Steps to Précis: A New Approach to Summary-Writing For Overseas Students. London: Longmans, Green and Co. Ltd., 1962

หนังสือเล่มนี้มีข้อความที่ให้อ่าน (reading passage)60 เรื่อง เรียงตามลำดับจากง่ายไปหายาก ในตอนแรกเป็นการอธิบายและให้คำแนะนำนักเรียนในการย่อความ และในตอน

ที่ 2 ให้ฝึกเขียนย่อความ นอกจากนี้ข้อความ (passage) แต่ละเรื่องจะมีคำถามเกี่ยวกับคำศัพท์และหัวข้อเรื่องสำหรับเขียนเรียงความ

Arapoff, Nancy. Writing through Understanding. New York: Holt, Rinehart and Winston, Inc., 1970.

หนังสือเล่มนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แสดงให้เห็นความแตกต่างระหว่างภาษาพูดกับภาษาเขียนตามลำดับขั้น คือ ขั้นแรกให้เห็นวิธีการเปลี่ยนแปลงคำพูดจากบทสนทนามาเป็นภาษาเขียนซึ่งเรียกว่า เลขใน (direct address) ขั้นที่ 2 แสดงให้เห็นวิธีการเขียนเลขนอก (indirect address) ซึ่งเป็นการอธิบายบทสนทนาในเวลาและสถานที่อื่น และขั้นสุดท้ายแสดงวิธีเขียนข้อเท็จจริง (factual account) จากบทสนทนา

ตอนที่ 2 ให้เรียนรู้และฝึกเขียนรายงาน (unified report) จากข้อเท็จจริงที่เปลี่ยนแปลงจากบทสนทนา โดยฝึกเขียนรายงาน 3 แบบ คือ แบบที่ประโยคต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กันด้านเหตุผล (a cause-effect relationship) ซึ่งมักจะใช้คำเชื่อม therefore; because; but และ however แบบที่ 2 คือ แบบที่ประโยคต่าง ๆ สัมพันธ์กันด้านการทำให้ชัดเจน (clarifying relationship) โดยใช้คำเชื่อม เช่น that is; indeed และ for example ส่วนแบบที่ 3 ได้แก่แบบที่ประโยคต่าง ๆ สัมพันธ์กันด้านการเปรียบเทียบ (a comparing relationship) โดยใช้คำเชื่อม เช่น similarly; และ on the other hand.

ตอนที่ 3 ให้เรียนรู้และฝึกการเขียนย่อความ (summary) ชนิดต่าง ๆ

Baumwoll, Dennis and Saitz, Robert L. Advanced Reading and Writing: Exercises in English as a Second Language

เป็นหนังสือที่เน้นการฝึกเขียนโดยอาศัยข้อความที่ให้อ่าน (reading passage) เนื้อหายากเกินไปสำหรับนักศึกษาระดับวิทยาลัยครู แต่วิธีการนั้นน่าสนใจและสามารถนำมาใช้ในการสอนเขียนภาษาอังกฤษในระดับวิทยาลัยครูได้ หากนำมาปรับปรุงความยากง่ายของเนื้อหาให้เหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียน วิธีการที่ใช้คือ เมื่ออ่านข้อความที่กำหนด

ให้แล้ว ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดเพื่อทดสอบความเข้าใจเนื้อเรื่อง แล้วกำหนดคำมาให้แต่งประโยค ฝึกเชื่อมประโยค ฝึกเขียนอนุเฉทโดยให้จัดลำดับเนื้อเรื่องตามลำดับในข้อความที่ให้อ่าน และฝึกเขียนอนุเฉทแสดงความคิดเห็น โดยเห็นชอบด้วยหรือคัดค้านข้อความในเรื่อง และในที่สุดให้เขียนเรียงความโดยกำหนดหัวข้อให้

Cambell, R.R. English Composition for Foreign Students. London: Longmans, Green and Co. Ltd., 1962.

ในตอนแรกของหนังสือเล่มนี้ กล่าวถึงเครื่องมือที่ให้เขียนได้ชัดเจน (clear writing) เช่น คำเชื่อม การใช้วลีชนิดต่าง ๆ ต่อไปเป็นการสอนเขียนระดับประโยค อนุเฉท เรียงความ จดหมาย และย่อความ โดยยกตัวอย่างให้นักเรียนศึกษาและอภิปรายลักษณะของตัวอย่างนั้น ๆ แล้วจึงให้ฝึกเขียน ทั้งยังมีแบบฝึกหัดฝึกการเขียนชนิดต่าง ๆ อีกมาก

Chaplen, Frank. Paragraph Writing. London: Oxford University Press, 1970.

เป็นหนังสือที่น่าสนใจและมีประโยชน์มากในการสอนเขียนอนุเฉท เนื้อเรื่องในหนังสือแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นการให้ความรู้ในเรื่องลักษณะอนุเฉทที่ดี และมีแบบฝึกหัดเพียงพอที่จะช่วยให้นักเรียนเข้าใจส่วนประกอบต่าง ๆ ที่จะทำให้เป็นอนุเฉทที่ดีด้วย

ตอนที่ 2 ให้นักเรียนเขียนอนุเฉทเลียนแบบอนุเฉทตัวอย่าง โดยที่กำหนดคำ และโครงสร้างไวยากรณ์ พร้อมทั้งคำถาม เพื่อเป็นแนวทางในการเขียน

Chapman, L.R.H. English Composition Lessons. London: Longmans, Green and Co. Ltd., 1967.

อาจจะใช้เป็นบทเรียนประกอบการสอนเรียงความและจดหมาย หนังสือเล่มนี้มี 25 บท แต่ละบทจะเป็นเรื่องสั้น ๆ ให้นักเรียนอ่าน จากนั้นมีแบบฝึกหัดฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ โดยให้ใช้คำในข้อความที่อ่านนั้นมาเติมลงในช่องว่างให้เหมาะสม

Fitzpatrick, Peter and Hand, Thomas. Essentials of Composition. London: William Collins Sons & Co. Ltd., 1958.

หนังสือเล่มนี้อาจจะแยกได้เป็น 2 ส่วน ส่วนแรกให้ความรู้ทางด้านไวยากรณ์ รวมถึงการใช้เครื่องหมายวรรคตอน (punctuation) พร้อมทั้งมีแบบฝึกหัดเพื่อฝึกสิ่งที่เรียนไปแล้ว ส่วนที่ 2 เป็นการสอนเกี่ยวกับการเขียนอนุเฉทและเรียงความชนิดต่าง ๆ พร้อมทั้งรายชื่อหัวข้อเรื่องที่จะให้เขียน นอกจากนี้ยังมีเกี่ยวกับการสอนเขียนจดหมายแบบต่าง ๆ ด้วย

Hill, L.A. Free Composition Book. London: Oxford University Press, 1966.

หนังสือเล่มนี้ใช้สำหรับฝึกการเขียนเรียงความแบบเสรี (free composition) หลังจากที่นักเรียนได้ฝึกฝนการเขียนเรียงความแบบควบคุม (controlled composition) มามากพอสมควรแล้ว โดยกำหนดหัวข้อเรื่องที่เหมาะกับความสนใจและความสามารถของนักเรียนเรียงตามลำดับความยากง่าย และแต่ละหัวข้อเรื่องจะมีคำถามเพื่อให้เป็นแนวทางในการเขียน

Hill, L.A. Outline Composition Book. London: Oxfore University Press, 1966.

อาจจะใช้หนังสือเล่มนี้เป็นบทเรียนประกอบในการฝึกเขียนเรียงความที่มีการควบคุมน้อยกว่าการเขียนเรียงความจากรูปภาพ (picture composition) โดยกำหนดรายละเอียดในแต่ละหัวข้อเรื่องให้ แล้วกำหนดคำ วลี และโครงสร้างไวยากรณ์ที่จะต้องใช้ในการเขียนเรื่องนั้น ๆ เพื่อที่เวลาเขียนนักเรียนจะได้คำนึงถึงแต่เพียงวิธีเขียน (how to write) เท่านั้น เพราะได้กำหนดสิ่งที่จะเขียน (what to write) ไว้ให้แล้ว

Hill, L.A. Picture Composition Book. London: Longmans, Green and Co. Ltd., 1965

หนังสือเล่มนี้ใช้ในการสอนการเขียนเรียงความแบบควบคุมโดยให้อธิบายภาพซึ่งมีเรื่องละ 8 รูป

Hornby, A.S. Composition Exercies in Elementary English London:

Macmillan & Co. Ltd., 1969.

หนังสือเล่มนี้มีประโยชน์ในการนำมาใช้เป็นบทเรียนประกอบ เมื่อต้องการจะฝึกให้นักเรียนมีเครื่องมือทางไวยากรณ์ (grammar machanisms of the English language) และรู้จักโครงสร้างของประโยค (sentence structure) หนังสือเล่มนี้แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 เป็นการอธิบายวิธีใช้โครงสร้างไวยากรณ์ชนิดต่าง ๆ และส่วนที่ 2 เป็นแบบฝึกหัดสำหรับทุกเรื่องที่อธิบายไว้ในส่วนแรก

Jupp., T.C. and Milne, John. Guided Course in English Composition

London: Hainemann Educational Books Ltd., 1969.

เป็นหนังสือที่ใช้ในการสอนเรียงความแบบควบคุม โดยกำหนดโครงสร้างภาษาที่จะต้องใช้มาให้ และควบคุมเนื้อเรื่องโดยให้ตัวอย่างเรียงความ อย่างไรก็ตาม ในเวลาที่เขียนก็เปิดโอกาสให้นักเรียนเล่าประสบการณ์และความคิดเห็นของตนเองได้

Paratore, Angela. Written Exercises: English as a Second Language.

New York: Holt, Rinehart and Winston, Inc., 1960.

หนังสือเล่มนี้ใช้เป็นบทเรียนประกอบการสอนเขียนตามคำบอก (dictation) ได้เป็นอย่างดี โดยกำหนดคำคู่ที่มีปัญหาทั้งในการฟัง พูด อ่าน และเขียน เช่น estate กับ a state เพื่อให้นักเรียนฝึกอ่านและฟัง ส่วนในการสอนเขียนตามคำบอกมีข้อความ (passage) ให้มากมาย แต่ละข้อความจะมีรายการคำที่ต้องนำมาฝึกให้ฟังและอ่านเสียกอน ส่วนในข้อความนั้น ๆ จะมีเครื่องหมายบอกว่าควรจะหยุดที่ใดบ้างในประโยคต่าง ๆ

นอกจากนี้ยังมีแบบฟอร์มของการเขียนชนิดต่าง ๆ เช่น เรียงความ จดหมายส่วนตัว และจดหมายธุรกิจ และมีหัวข้อเรื่องสำหรับเขียนเรียงความมากพอสมควร

Robinson, Lois. Guided Writing and Free Writing: A Text in Composition For English as a Second Language. New York: Harper and Row, Publishers, 1967.

เป็นหนังสือที่อาจจะนำมาใช้เป็นแบบเรียนหรือบทเรียนประกอบการสอนเขียนภาษาอังกฤษแบบควบคุมได้ โดยเฉพาะในระดับอนุเฉท เริ่มด้วยการอธิบายกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ แล้วมีการฝึกปากเปล่าเกี่ยวกับการใช้โครงสร้างไวยากรณ์นั้น ๆ ต่อจากนั้นก็มีคำสั่งชนิดต่าง ๆ ให้ฝึกเขียนเป็นอนุเฉท เช่น ให้เติมคำ, ให้ตอบคำถาม เป็นต้น และในตอนท้ายของบทเรียนทุกบทจะให้นักเรียนเขียนเรียงความแบบค่อนข้างจะไม่ควบคุม คือกำหนดหัวข้อเรื่องให้ เพื่อฝึกเขียนโดยใช้โครงสร้างไวยากรณ์ที่เรียนมาตอนต้นบทเรียน

Ross, Janet, and Doty, Gladys. Writing English. New York: Harper and Row, 1965.

หนังสือเล่มนี้เหมาะที่จะใช้เป็นแบบเรียน หรือบทเรียนประกอบการสอนเขียนภาษาอังกฤษในระดับอนุเฉท (paragraph) หรือเรียงความ (composition) เนื้อเรื่องในหนังสือแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นการทบทวนความรู้เกี่ยวกับไวยากรณ์และโครงสร้างของประโยค แสดงให้เห็นว่าจะขยายเอกรรถประโยคให้เป็นประโยคที่ซับซ้อนขึ้นไปได้อย่างไร ทุกบทจะมีแบบฝึกหัดเขียนประโยคและอนุเฉทเพื่อให้นักเรียนใช้แบบสร้างที่เรียนมาแล้ว และตอนท้ายบทให้เขียนเรียงความ

ตอนที่ 2 ให้ความรู้เรื่องการเลือกหัวข้อเรื่อง การจัดลำดับความคิด และการดำเนินเรื่อง (arranging and developing ideas) โดยมีตัวอย่าง (model) ให้นักเรียนเขียนตามแบบ

ตอนที่ 3 มีเรียงความที่ดีให้นักเรียนศึกษา และกล่าวถึงการใช้เครื่องหมายวรรคตอนและระเบียบวิธีในการเขียน (conventions in the mechanics of writing)

Warriner, John E. and others. English Grammar and Composition. New York: Harcourt, Brace and World, Inc., 1958.

ใช้ประกอบการสอนเขียนภาษาอังกฤษได้ดี แม้จะไม่ได้เป็นหนังสือเกี่ยวกับการสอนเขียนในภาษาต่างประเทศ มีแบบฝึกหัดฝึกการเขียนชนิดต่าง ๆ คือ การเขียนประโยค อนุเฉท เรียงความ และการเขียนจดหมาย นอกจากนี้ยังมีแบบฝึกหัดฝึกการใช้โครงสร้างไวยากรณ์อีกด้วย

Wishon, George E. and Burks, Julia M. Let's Write English. Book 1 & 2 New York: American Book Company, 1968.

อาจจะใช้หนังสือเล่มนี้เป็นแบบเรียนหรือบทเรียนประกอบในการสอน เขียนประโยค อนุเฉท เรียงความ ย่อความ และจดหมาย โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ Dicto-comp.

เล่ม 1 มุ่งให้ผู้เขียนได้ฝึกให้คุ้นเคยกับภาษาเขียน ทั้งการเขียนเอกรรถประโยค อเนกรรถประโยค และสังกรประโยค แล้วให้รวมประโยคเป็นอนุเฉทและเรียงความสั้น ๆ

เล่ม 2 ให้ศึกษาแบบต่าง ๆ (Style) ของการเขียนจากตัวอย่างเรียงความ คือ แบบเล่าเรื่อง (narration) แบบพรรนา (description) แบบอธิบาย (explaination) แบบอภิปราย (argumentation) แล้วแสดงให้เห็นว่าจะเขียนเรียงความแบบต่าง ๆ นี้ได้อย่างไร และให้นักเรียนฝึกเขียนแต่ละแบบ หรือรวมแบบการเขียนต่าง ๆ ในการเขียนในชีวิตประจำวัน คือ เขียนจดหมาย ย่อความ บทความหนังสือพิมพ์ การรายงาน (research papers) นอกจากนี้มีการแนะนำการเขียนโครงร่าง (outline) การใช้หองสมุด, การใช้พจนานุกรม และการจดโน้ต

11. หนังสืออ้างอิงเกี่ยวกับวิธีสอนเขียนภาษาต่างประเทศ

อาจารย์ที่สอนเขียนภาษาอังกฤษควรจะได้ใช้หนังสือต่าง ๆ ที่ได้ทำบรรณนิทัศน์ไว้ข้างล่างนี้ เป็นหนังสืออ้างอิงเกี่ยวกับวิธีสอนเขียน

Selected Annotated Bibliography for References for Teaching Writing.

Allen, Harold B., (ed.), Teaching English as a Second Language New York: McGraw-Hill Book Company, 1956.

ในหนังสือเล่มนี้มีบทความเกี่ยวกับการสอนเขียนภาษาอังกฤษอยู่ 2 เรื่อง คือ

1. "Controlled Writing for Intermediate Foreign Students" ของ Lois Robinson (pp. 265-270) ซึ่งได้แนะนำแบบฝึกหัดฝึกการเขียนภาษาอังกฤษแบบควบคุม 10 แบบ ซึ่งจะนำไปสู่การเขียนอย่างมีอิสระในการใช้โครงสร้างและวิธีเขียน (Style)

2. "A Focused, Efficient Method to Relate Composition to Teaching Aims" ของ Donald Knapp (pp. 271-281) ผู้เขียนแนะนำให้ทำรายการสำรวจ (checklist) ซึ่งประกอบด้วยจุดมุ่งหมายต่าง ๆ ของวิชานั้นประจำตัวนักเรียนทุกคน ทุกครั้งที่ส่งงานเขียน นักเรียนจะต้องส่งรายการสำรวจของตนมาด้วย เมื่อครูตรวจงานเขียนแล้วจะเขียนเครื่องหมาย + สีแดง ในช่องว่างหน้าจุดมุ่งหมายที่นักเรียนเรียนรู้ และมีความสามารถด้านนั้น ๆ แล้ว โดยแสดงระดับความสามารถของนักเรียนด้วยจำนวนเครื่องหมาย + ตามเกณฑ์ที่ตกลงกันไว้ แล้วคืนทั้งงานเขียนและรายการสำรวจให้นักเรียนเพื่อนักเรียนแต่ละคนจะได้ทราบว่าตนเรียนรู้และมีความสามารถตามจุดมุ่งหมายใดบ้างของวิชานี้ และมีความสามารถด้านนั้น ๆ เพียงใด สำหรับผู้สอน จากรายการสำรวจของนักเรียนแต่ละคนจะทำให้ทราบว่า จุดมุ่งหมายข้อใดที่นักเรียนยังไม่ได้เรียนรู้หรือยังมีความสามารถด้านนั้นน้อยกว่าที่ควร แล้วจะสามารถให้ความช่วยเหลือทั้งเป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่มได้ โดยการสอนเรื่องนั้น ๆ ใหม่ หรือให้แบบฝึกหัดเพิ่มเติม เป็นต้น

Billows, F.L., The Techniques of Language Teaching London: Longmans, Green and Co. Ltd., 1961.

Chapter 9 : The Teaching of Composition (pp. 181-209)

ในบทนี้กล่าวถึงสิ่งสำคัญในการที่จะช่วยให้ประสบความสำเร็จในการเขียน เช่น ความคล่องแคล่วในการแสดงความคิด การลอกแบบ การเตรียมเขียนเรียงความ โดยทั่ว ๆ ไป

ซึ่งควรทำร่วมกัน และการเตรียมในการเขียนแต่ละเรื่องซึ่งต้องมีข้อเท็จจริงที่จะเรียน และความรู้ด้านภาษา คือคำศัพท์ และโครงสร้างไวยากรณ์ เป็นต้น นอกจากนี้ยังเสนอแนะวิธีการที่จะทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเขียน โดยเน้นการช่วยกันเขียนเป็นกลุ่มก่อน (group composition) และการเขียนเป็นอนุเฉท (paragraph writing) โดยการเลียนแบบเรียงความตัวอย่าง

Brooks, Nelson. Language and Language Learning: Theory and Practice New York: Harcourt, Brace and World, Inc., 1960.

Chapter 12 : Reading and Writing (pp. 164-179)

ในตอนแรกอภิปรายลักษณะและความแตกต่างของการอ่านและการเขียนภาษาต่างประเทศ และระยะเวลาที่ควรจะสอนทักษะทั้งสองนี้

ตอนที่ 2 เป็นเรื่องเกี่ยวกับการเขียนโดยเฉพาะ ผู้เขียนกล่าวถึงลำดับขั้นในการเขียน (Sequential Steps for Writing) และชนิดต่าง ๆ ของการเขียนซึ่งแบ่งเป็น 3 ชนิด คือ การเขียนประโยคย่อย (Subsentence Writing) การเขียนประโยค (Sentence writing) และการเขียนอนุเฉท (Paragraph writing) พร้อมทั้งอธิบายและยกตัวอย่างแบบฝึกหัดชนิดต่าง ๆ ในการฝึกเขียนทั้ง 3 ชนิดดังกล่าวแล้ว โดยละเอียด

Dacanay, Fe R. Techniques and Procedures in Second Language Teaching (J. Donel Bowen, ed.) Quezon City: Phoenix publishing House, 1963.

Chapter 5 : Writing in English (pp. 306-385)

ในบทนี้ผู้แต่งอภิปรายและแนะนำขบวนการสอนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษซึ่งมีทั้งการเขียนเป็นประโยค อนุเฉท และการเขียนเรียงความทั้งแบบควบคุมและแบบเสรี โดยมีตัวอย่างแบบฝึกหัดที่เหมาะสมกับชั้นหนึ่งชั้นใด และแนะนำวิธีเปลี่ยนแปลงแบบฝึกหัดนั้น ๆ ให้เหมาะสม

กับชั้นที่จะสอน นอกจากนี้ผู้แต่งยังได้แนะนำวิธีตรวจงานเขียนของนักเรียน และแนะนำให้ผู้สอนสนับสนุนให้นักเรียนอ่านเพื่อตรวจแก้ไขงานเขียนของตนเองก่อนส่งด้วย

Finocchiaro, Mary English as a Second Language: From Theory to Practice New York: Simon and Schuster, Inc., 1964.

Writing (pp. 76-78)

ผู้เขียนแนะนำกิจกรรมการเขียนชนิดต่าง ๆ ในการสอนเขียนภาษาอังกฤษแบบควบคุมแบบเสรี และการย่อความ และแนะนำให้ผู้สอนใช้สัญญลักษณ์พิเศษเพื่อบอกชนิดของข้อผิดพลาดของนักเรียน ในการตรวจเรียงความ

Gurrey, P. Teaching English as a Foreign Language London: Longmans, Green and Co. Ltd., 1965.

หนังสือเล่มนี้ให้ความรู้เกี่ยวกับวิธีสอนเขียนภาษาอังกฤษมากกว่าเล่มใด ๆ โดยกล่าวแยกเป็นเรื่อง ๆ ถึง 6 บทด้วยกัน ดังนี้

Chapter 16 : Oral Composition (pp. 119-128)
เน้นให้เห็นถึงความสำคัญของการฝึกให้นักเรียนเล่าเรื่องหรือแสดงความรู้สึกนึกคิดด้วยวาจา เพื่อให้มีความเชื่อมั่นในตนเอง และเขียนได้ถูกต้อง พร้อมทั้งเสนอแนะวิธีสอนที่จะให้นักเรียนฝึกเล่าเรื่องด้วยวาจาด้วย

Chapter 17 : Steps to "Free" Writing Work (129-135)
ผู้แต่งเสนอว่าควรมีการเตรียมนักเรียนเพื่อเขียนโดยฝึกปากเปล่า ยิ่งได้เตรียมนักเรียนมากเท่าใดก็จะยิ่งทำให้งานเขียนของนักเรียนดีขึ้นเท่านั้น โดยผู้เขียนแนะนำวิธีการเตรียมตัวนักเรียนวิธีต่าง ๆ ที่เหมาะสำหรับผู้ที่เรียนภาษาอังกฤษมา 6-7 ปีแล้ว

Chapter 18 : The Begining of Written Composition

(pp. 136-138)

ผู้แต่งเสนอแนะให้เริ่มเขียนเรียงความที่มีเนื้อเรื่องใกล้เคียงกับสิ่งที่นักเรียนอ่านก่อน แล้วจึงค่อยเพิ่มข้อเท็จจริงและความคิดเห็นที่ต่างจากเรื่องที่อ่าน และเสนอแนะวิธีการที่จะให้นักเรียนเขียน

Chapter 19 : Composition : The Choice of Subject

(pp. 139-145)

ผู้แต่งเน้นความสำคัญของหัวข้อเรื่องที่จะให้นักเรียนเขียนในการช่วยให้ประสิทธิภาพของงานเขียนดีขึ้น พร้อมทั้งแนะนำลักษณะหัวข้อเรื่องที่ผู้สอนควรเลือกและไม่ควรเลือกมาให้นักเรียนเขียน

Chapter 20 : Correcting Composition (pp. 148-153)

แนะนำให้ผู้สอนสนับสนุนให้นักเรียนตรวจแก้ไขงานเขียนของตนเองก่อนส่ง และแนะนำวิธีการต่าง ๆ ในการตรวจเรียงความของนักเรียน ทั้งโดยผู้สอน เพื่อนนักเรียน และตัวนักเรียนเอง

Chapter 21 : How Can Pupils' Compositions Be Improved ?

(pp. 154-161)

แนะนำวิธีการปรับปรุงงานเขียนของนักเรียนในด้านต่าง ๆ คือ ความสามารถในการใช้โครงสร้างไวยากรณ์ การมีความคิดที่ดี ความต่อเนื่องของภาษาในการเขียน ความชัดเจนของภาษาที่ใช้ และการเขียนให้สอดคล้องกับหัวข้อเรื่อง

Lado, Robert. Teaching English: A Scientific Approach New York: McGraw-Hill, Inc., 1964.

Chapter 14 : Writing (pp. 143-148)

กล่าวถึงขั้นต่าง ๆ ในการเขียน ตั้งแต่การเขียนตัวอักษร จนถึงการเขียนเรียงความและวรรณคดี สำหรับการเขียนเรียงความผู้แต่งกล่าวถึงองค์ประกอบสำคัญในการเขียน - 4 ประการ คือ หัวข้อเรื่อง, ความคิดเห็น (point of view) แบบวิธีเขียน (Style and convention) และความชัดเจนในการเขียน

Oliva, Peter F. The Teaching of Foreign Languages New Jersey: Prentice-Hall, Inc., 1969.

Chapter 8 : Teaching Writing (pp. 152-162)

กล่าวถึงการสอนทักษะการเขียนในภาษาต่างประเทศ โดยแบ่งชนิดของการเขียนเป็น 4 ชนิด คือการเขียนตัวอักษรในภาษา การแปล การเขียนเรียงความแบบควบคุม และการเขียนเรียงความแบบเสรี โดยเน้นการสอนเรียงความแบบควบคุม พร้อมทั้งเสนอแนะวิธีสอน และวิธีเตรียมแบบฝึกหัด พร้อมทั้งตัวอย่างแบบฝึกหัดฝึกการเขียนเรียงความตามแบบควบคุมไว้หลายประการด้วยกัน

Rivers, Wilga M. Teaching Foreign Language Skills Tokyo: Toppan Company, Limited (International Edition, Third Impression), 1970.

Chapter 10 : The Writing Skill (pp. 240-260)

กล่าวถึงขบวนการเรียนว่าประกอบด้วย การเรียนตัวอักษร การสะกดคำ การเรียนรู้ - โครงสร้างไวยากรณ์ของภาษา และการเลือกกลุ่มคำที่เหมาะสมในการแสดงความคิดของผู้เขียน นอกจากนี้ยังกล่าวถึงขั้นต่าง ๆ ในการที่จะสามารถเขียนภาษาต่างประเทศตามลำดับดังนี้คือ การลอกแบบ (copying, transcription) การเขียนสิ่งที่ลอกแล้ว

หรือสิ่งที่ได้ยินใหม่โดยไม่ดูแบบ (reproduction) การแต่งประโยคจากคำที่กำหนดให้ (recombination) การเขียนแบบควบคุม (guided writing) และการเขียนเรียงความแบบเสรี (composition) นอกจากนี้ยังแนะนำวิธีการต่าง ๆ ในการฝึกเขียนแต่ละขั้นข้างต้น และแนะนำวิธีตรวจงานเขียนของนักเรียนโดยการใช้สัญญลักษณ์พิเศษแสดงชนิดของข้อผิดพลาดของนักเรียน

Stevick, Earl. Helping People Learn English: A Manual for Teachers of English as a Second Language New York: Abingdon Press, 1963.

กล่าวถึงการเขียนไว้สั้น ๆ ว่านักเรียนต้องการตัวอย่าง (model) ในการฝึกเขียนภาษาอังกฤษ และไม่ควรจะให้นักเรียนเขียนมากเกินความสามารถเร็วเกินไป นอกจากนี้ผู้แต่งแนะนำโสตทัศนูปกรณ์ประกอบการสอนเขียน เช่น เครื่องฉายภาพทึบแสง ภาพยนตร์ เป็นต้น พร้อมทั้งอธิบายประโยชน์และวิธีใช้โสตทัศนูปกรณ์แต่ละชนิดนั้นด้วย (pp. 76-84)

Van Syoc, Bryce. Methods of Teaching English as a Foreign Language with Particular Reference to Speakers of Thai Bangkok: The Social Science Association of Thailand Press, 1963*

Chapter 6 : The Teaching of Writing of English (pp. 104-142)

ในบทนี้กล่าวถึงวิธีสอนเขียนภาษาอังกฤษซึ่งแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ กลไกในการเขียน อันได้แก่การเขียนตัวอักษร การสะกดคำ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน การขึ้นต้นตัวอักษร

---

* มีแปลภาษาไทย แปลโดย คมคาย จงเจริญสุข แนะวิธีสอนภาษาอังกฤษตามหลักภาษาศาสตร์สำหรับประเทศไทย (พระนคร : โรงพิมพ์สังคมศาสตร์แห่งประเทศไทย, 2506), บทที่ 6 หน้า 123-142.

ตัวใหญ่ เป็นต้น และการฝึกเขียนแสดงความคิด ซึ่งหมายถึงการเขียนอนุเฉท เรียงความ เรื่องสั้น และจดหมาย ผู้เขียนเน้นให้ฝึกเขียนเป็นอนุเฉท และการเขียนจดหมาย

12. ผู้สอนเขียนภาษาอังกฤษ ควรติดตามความเคลื่อนไหวเกี่ยวกับวิธีสอนเขียนภาษาอังกฤษ จากบทความในวารสารต่าง ๆ เช่นที่ผู้วิจัยรวบรวมทำบรรณนิทัศน์ไว้ ดังนี้

Arapoff, Nancy, "Writing: A Thinking Process," English Teaching Forum, VIII (May - June, 1970), pp. 4 - 8.

เนื่องจากภาษาพูดต่างจากภาษาเขียนในด้านโครงสร้าง (structure) ผู้เขียนจึงได้แนะนำวิธีสอนความเรียงประเภทอธิบาย (expository prose) ชนิดต่าง ๆ จากบทสนทนา โดยอธิบายและยกตัวอย่างการเปลี่ยนบทสนทนาเป็นการเขียนเลขใน (direct address) เรื่องเล่า (narration) ถอดความ (paraphrase) ย่อความ (summary) จนถึงการเขียนเรียงความ (essay) เขียนวิจารณ์ (critical review) และ การเขียนรายงาน (term paper)

Baskoff, Florence, "A Writing Laboratory of Beginning Students of English," English Teaching Forum, VII (November - December, 1969), pp. 2 - 8.

เพื่อที่จะช่วยให้นักเรียนสามารถเขียนอนุเฉท (paragraph) โดยใช้ภาษาอังกฤษที่เป็นที่ยอมรับ และเรียบเรียงความคิดอย่างมีเหตุผล ผู้สอนควรจะได้ให้นักเรียนฝึกเขียนตามแบบ (model imitation) ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนทราบว่า จะพูดถึงอะไร จะเรียบเรียงอย่างไร และจะพูดอย่างไร (What to say, how to organize it, and how to say it.) ทั้งนี้ ผู้เขียนได้แสดงวิธีสอนเขียนภาษาอังกฤษจากเรียงความตัวอย่าง พร้อมทั้งยกตัวอย่างส่วนประกอบของบทเรียนและแบบฝึกหัด นอกจากนี้ยังกล่าวถึงลักษณะและเกณฑ์การเลือกแบบ (model) ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญในการสอนวิธีนี้ไว้ด้วย

Bracy, Maryruth, "Controlled Writing VS: Free Composition," TESOL Quarterly, V (September, 1971), pp. 239 - 246.

บทความนี้แสดงให้เห็นปัญหาต่าง ๆ ในการสอนเรียงความภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ พร้อมทั้งแนะนำวิธีแก้ปัญหาต่าง ๆ นั้น ตามที่ผู้เขียนปฏิบัติในการสอนเรียงความแบบเสรีแก่นิสิตชาวต่างประเทศที่เรียนวิชาการเขียนเรียงความขั้นสูง (Advanced Composition Course) ในมหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนีย ลอสแองเจลลีส (UCLA)

Brière, Eugène J., "Quantity Before Quality in Second Language Composition," Language Learning, XVI (Nos. 3 & 4, 1966), pp. 141 - 151.

ผู้เขียนได้ทำการทดลองสอนเรียงความภาษาอังกฤษกับนิสิตปริญญาโท จำนวน 15 คน ซึ่งเป็นชาวต่างประเทศที่เรียนวิชา "Advanced Composition for Foreign Students" ที่มหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนีย ที่ลอสแองเจลลีส (UCLA) โดยให้นิสิตเขียนเรื่องอะไรก็ได้ตามเวลาที่กำหนดให้ ครั้งแรกเป็นการทดลอง (pre-test) แล้วให้เขียนทุก ๆ วัน ผู้สอนจะค้นหาข้อผิดพลาดให้คนละ 2 แห่งเท่านั้น ไม่ว่าแต่ละคนจะมีข้อผิดพลาดกี่แห่งก็ตาม นำหัวข้อผิดพลาดเหล่านั้นมาอภิปรายเพื่อแก้ไขในห้องเรียน งานชิ้นสุดท้ายตอนปลายเทอมจะตรวจอย่างละเอียด ผลการทดลองสอนแบบนี้สนับสนุนสมมุติฐาน (assumption) ที่ว่าในการสอนเขียนภาษาอังกฤษในระยะแรก ควรจะกระตุ้นให้นักเรียนเขียนมากที่สุด โดยคำนึงถึงข้อผิดพลาดของนักเรียนน้อยที่สุด ซึ่งสมมุติฐานนี้คัดค้านสมมุติฐานของ Anita Pincas ที่ให้ควบคุมทั้งสถานการณ์ และโครงสร้างไวยากรณ์ในการเขียนในระยะแรก คือคำนึงถึงคุณภาพของงานเขียนเป็นประการสำคัญ

Dykstra, Gerald, "Eliciting Language Practice in Writing," English Language Teaching, XIX (October, 1964), pp. 23 - 26.

เสนอแนะวิธีสอนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ โดยการให้เขียนตามแบบ (model - imitation) โดยดำเนินการสอนเป็น 2 ขั้น คือ ขั้นที่ 1 ให้ลอกแบบ (copy the model) และขั้นที่ 2 ให้นักเรียนเขียนตามแบบ โดยใช้เทคนิค 3 ชนิด ได้แก่ ถามคำถาม ให้เติมคำในช่องว่าง และให้นำคำที่กำหนดให้มาแทนที่ในเรียงความตัวอย่าง

Dykstra, Gerald "Guided Composition," English Language Teaching, XXI (January, 1967), pp. 136 - 144.

ผู้เขียนแนะนำหนังสือ Ananse Tales; A Course in Controlled Composition ซึ่งผู้เขียนแต่งเองในการสอนเรียงความแบบควบคุม โดยใช้เทคนิคการสอนโดยให้เลียนแบบ (model imitation) หนังสือเล่มนี้ประกอบด้วยเรียงความที่เป็นแบบ (model composition) เพื่อให้นักเรียนเขียนเรียงความนั้นใหม่ (rewrite) โดยวิธีต่าง ๆ โดยทำตามขั้นต่าง ๆ ที่กำหนดให้ เมื่อมีข้อผิดพลาดในขั้นหนึ่งขั้นใด นักเรียนจะได้ฝึกตรงส่วนที่ผิดนั้นซ้ำ แต่ฝึกกับเรียงความเรื่องอื่น หนังสือเล่มนี้จะช่วยให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะการเขียนไปตามความสามารถของตน

Finocchiaro, Mary, "Secondary School Composition: Problems and Practices," TESOL Quarterly, I (September, 1967), pp. 40 - 46.

กล่าวถึงเทคนิคต่าง ๆ ในการสอนเขียนภาษาอังกฤษ เช่น การให้เชื่อมประโยคโดยใช้คำเชื่อมต่าง ๆ การเติมคำในช่องว่าง การเปลี่ยนเรื่องเล่า (narration) เป็นบทสนทนา ฯลฯ เพื่อให้บรรลุจุดหมายปลายทาง คือ การเขียนเรียงความ พร้อมทั้งเสนอแนะลำดับขั้นต่าง ๆ ในการสอนเรียงความ ซึ่งมีความยาวประมาณ 2 - 3 อนุเฉท แก่นักเรียนระดับมัธยมศึกษา โดยใช้เทคนิคการใช้กระดานดำ (The Blackboard Composition Technique) เช่นเดียวกับ W.L. Radford

Ilson, Robert, "The Dicto-Comp: A Specialized Technique for Controlling Speech and Writing in Language," Language Learning, XII (No. 4, 1962), pp. 299 - 301.

ผู้เขียนเสนอแนะเทคนิคการสอนแบบ Dicto-Comp ในการสอนการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษ เป็นเทคนิคที่รวมลักษณะการเขียนที่มีการควบคุมมากที่สุด คือ การเขียนตามคำบอก (dictation) และการเขียนที่มีการควบคุมน้อยที่สุด คือ การเขียนเรียงความ (composition) วิธีการสอนโดยทั่ว ๆ ไป คือ เปิดเครื่องบันทึกเสียงให้นักเรียนฟังข้อความ (passage) ตั้งแต่ต้นจนจบ แล้วให้นักเรียนเขียนข้อความนั้นมาส่ง หรือเล่าเรื่องนั้น โดยต้องพยายามให้เหมือนข้อความในเครื่องบันทึกเสียง (the original passage) มากที่สุด นอกจากนี้ ยังอาจใช้วิธี Dicto-Comp นี้ในการทดสอบความสามารถในการเขียนของนักเรียนได้ด้วย

Littell, Katherine M., "Teaching Advanced Composition and Conversation," English Teaching Forum, VII (November - December, 1969), pp. 22 - 24.

ผู้เขียนเสนอแนะให้สอนวิชา Advanced Composition and Conversation ดังนี้

1. อัดเสียงคำบรรยาย (a lecture series) โดยเลือกให้มีคำศัพท์ และโครงสร้างไวยากรณ์ที่นักเรียนเรียนรู้แล้วจากแบบเรียนด้วย และคำนึงถึงความสนใจของนักเรียนเป็นสำคัญ

2. เปิดคำบรรยายให้นักเรียนฟัง เพื่อให้นักเรียนจดโน้ตย่อ ต่อจากนั้นให้ฝึกเล่าเรื่องย่อของคำบรรยายด้วยวาจา แล้วจึงเขียนย่อคำบรรยายนั้นมาส่ง เพื่อครูจะได้ตรวจแก้ไข แล้วส่งคืนมาให้เขียนใหม่ (rewrite)

3. สอนคำศัพท์ และโครงสร้างไวยากรณ์ และฝึกให้ใช้ได้ในการเขียนเรียงความทั้งในข้อความที่จะเขียน (written context) และข้อความที่จะพูด (oral context)

4. ให้นักเรียนเล่าเรื่องย่อของเรียงความที่ตนจะเขียนในห้อง ก่อนเขียนเรียงความ

การสอนโดยวิธีนี้ สามารถทำให้นักเรียน พูด เขียน และอ่านได้ดีขึ้นมาก

Lott, Bernard, "Guided Composition," English Language Teaching, XVIII (April, 1964), pp. 102 - 103.

ผู้เขียนได้อธิบายบทเรียนที่จะเชื่อมขบวนการสอนการเขียนเรียงความตามแบบควบคุม (controlled composition) กับการเขียนเรียงความตามแบบเสรี (free composition) โดยใช้เทคนิคการสอนที่จะให้นักเรียนช่วยกันเขียนเรียงความบนกระดานดำก่อน หลังจากนั้นให้นักเรียนเขียนเรียงความซึ่งอาจจะเหมือนบนกระดานหรือต่างไปบ้างก็ได้ ถ้าถูกต้องทั้งด้านภาษาและเนื้อเรื่อง

Marquardt, William F., "Composition in English as a Second Language: Cross - Culture Communication," English Teaching Forum, VI (January - Febuary, 1968), pp.2-4, 20.

ผู้เขียนเล่าถึงขบวนการสอนที่ใช้ในการสอนวิชาเรียงความภาษาอังกฤษชั้นสูง (advanced composition course) ส่วนที่น่าสนใจของบทความเนื้อเรื่องนี้ คือ การใช้รายการสำรวจ (checklist) ในการตรวจเรียงความ รายการสำรวจประกอบด้วยประโยคเกี่ยวกับลักษณะซึ่งต้องการให้มีในโครงร่างอย่างหยาบ ๆ (the rough outline) ร่างเรียงความ (the rough draft) และการเขียนครั้งสุดท้าย (the final draft) เวลาส่งงานเขียนทุกครั้ง นักเรียนต้องส่งรายการสำรวจประจำตัวมาด้วย เพื่อผู้สอนจะได้ขีดเครื่องหมาย ✓ หน้ารายการสำรวจข้อที่นักเรียนทำถูกต้อง ถ้าทำผิดผู้สอนจะได้เขียนคำวิจารณ์ และอธิบาย

Moody, K.W.,"Controlled Composition Frames," English Language Teaching, XIX (July, 1965), pp. 146 - 155.

ผู้เขียนแนะนำวิธีสอนเรียงความแบบควบคุม 2 ชนิด ชนิดแรกเป็นการใช้คำถามและอุปกรณ์ (visual stimuli) เช่น flip chart กระตุ้นให้นักเรียนเขียน ส่วนชนิดที่สอง เป็นการให้นำคำที่กำหนดให้มาแทนที่ ซึ่งจะทำให้เป็นเรียงความหลายเรื่อง

Ostojić, Branko, "School Compositions in English," English Teaching Forum, V (March - May, 1967), pp. 15 - 18.

ในการเขียนเรียงความที่ดีนักเรียนจะต้องรู้ภาษานั้น และกฎเกณฑ์ในการเขียน ผู้เขียนแนะนำวิธีการสอนเขียนเรียงความภาษาอังกฤษ โดยเริ่มให้เขียนตามแบบในหนังสืออ่าน แล้วจึงให้เขียนเรียงความที่ไม่เหมือนกับเรื่องที่อ่านในโรงเรียน วิธีการสอน คือ ผู้สอนอ่านเรียงความตัวอย่างให้นักเรียนฟัง แล้วให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดปากเปล่า ซึ่งอาจจะเป็นฝึกสนทนาเกี่ยวกับเรื่องราวที่ฟังนั้น ฝึกโครงสร้างของประโยคที่จำเป็นต้องใช้ในการเขียนเรื่องนั้น ๆ ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟัง เป็นต้น และขั้นสุดท้ายจึงให้นักเรียนเขียนเรียงความมาส่ง

Owens, R. J., "Teaching English Composition," RELC Journal, (June, 1970), pp. 119 - 126.

เมื่อได้ศึกษาและทราบว่า สัมฤทธิผลในการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษของนักเรียนในประเทศเอเชียอาคเนย์ นั้น ยังอยู่ในระดับที่ต่ำกว่ามาตรฐานมาก ผู้เขียนจึงได้อภิปรายสาเหตุไว้ ดังนี้

1. จุดมุ่งหมายของวิชาการเขียนภาษาอังกฤษยังไม่ชัดเจนพอ จึงเสนอแนะให้เขียนจุดมุ่งหมายให้มีเหตุผลกว่านี้ และให้เพิ่มเวลาในการสอนทักษะการเขียนให้มากขึ้น

2. วิธีสอน และ ความคิด หรือ เอกสารใหม่ ๆ ที่จะช่วยปรับปรุงการสอนเรียงความภาษาอังกฤษ ที่ผู้เขียนแนะนำได้แก่

2.1 การใช้ตารางเทียบแทน (substitution table) เพื่อสร้างอนุเฉท (paragraph) เช่น ของ L.A. Hill และ K.W. Moody

2.2 แบบฝึกหัดการเขียนแบบควบคุม ของ D.H. Spencer ซึ่งค่อย ๆ พัฒนาจากควบคุมมากที่สุด จนถึงควบคุมน้อยที่สุด

2.3 เทคนิคการแทนที่หลายแห่ง (Multiple Substitution) ของ Anita Pincas

Pincas, Anita, "For the Young Teacher --- Writing in Paragraphs," English Language Teaching, XXIV (January, 1970), pp.182-185.

เสนอแนะเทคนิคการวิเคราะห์แบบสร้างของอนุเฉท (Analysing the pattern of the paragraph) ในการสอนเขียนเป็นอนุเฉท โดยพิจารณาว่า ประโยคแต่ละประโยคในอนุเฉทตัวอย่างทำหน้าที่อะไรบ้าง เมื่อฝึกจนนักเรียนเข้าใจแบบสร้างของอนุเฉทตัวอย่างแล้ว จึงกำหนดหัวข้อเรื่อง เพื่อให้นักเรียนเขียนอนุเฉทให้มีแบบสร้างเช่นเดียวกับตัวอย่าง

Pincas, Anita, "Structural Linguistics and Systematic Composition Teaching to Students of English as a Foreign Language," Language Learning, XII(No.3,1962), pp. 185 - 194.

ผู้เขียนเสนอแนะให้ใช้เทคนิคอีกอย่างหนึ่งในการสอนเขียนภาษาอังกฤษ คือ เทคนิคการแทนที่ครั้งละหลายแห่ง (Multiple Substitution) โดยนำคำชนิดต่าง ๆ ที่กำหนดให้ ซึ่งอาจจะเป็นรูป (form) ที่ถูกต้องหรือไม่ก็ได้ และอาจจะกำหนดคำชนิดต่าง ๆ นี้ ตามลำดับที่จะนำไปแทนที่ในประโยคหรืออนุเฉทตัวอย่าง (model sentences or paragraphs) หรือไม่ก็ได้ ทั้งนี้ เพื่อให้นักเรียนฝึกไปทีละขั้นตามลำดับ จนถึงขั้นซับซ้อน พร้อมกันนี้ผู้เขียนได้ยกตัวอย่าง

การใช้เทคนิคนี้ให้การสอนเขียนเป็นประโยค และเป็นอนุเฉท โดยแสดงให้เห็นลำดับขั้นของการฝึกเขียนตั้งแต่ง่าย คือ กำหนดรูปคำที่ถูกต้องที่จะมาแทนที่ในประโยคหรืออนุเฉทตัวอย่าง และเรียงตามลำดับที่ใช้ จนถึง ที่ยากขึ้น คือ กำหนดรูปที่ยังใช้ไม่ได้ (base form) และสับลำดับที่ของคำนั้น ๆ เสีย

Pincas, Anita, "Teaching Different Styles of Written English," English Language Teaching, XVIII (January, 1964), pp. 74 - 81.

ผู้เขียนยกตัวอย่างแสดงวิธีสอนเขียนแบบต่าง ๆ (different style of writing) โดยใช้เทคนิคการแทนที่ครั้งละหลายแห่ง (Multiple Substitution)

Pruna, Ruth Goodgall, "English Composition Practice in Cuba," Language Learning, IX (Nos. 3 & 4, 1959), pp. 67 - 70.

ผู้เขียนได้ทดลองสอนเรียงความภาษาอังกฤษที่ Universidad Central แก่นักเรียนฝึกหัดครูปีที่ 2 โดยให้เรียนตามลำดับ คือ การถอดความ (paraphrase) การเขียนย่อความ (précis) การเขียนโครงร่าง (outlining) การเขียนประโยค (sentences) และการเขียนอนุเฉท (paragraphs)

Radford, W. L., "The Blackboard Composition," English Language Teaching, XXIV (October, 1969), pp. 49 - 54.

ผู้เขียนได้ใช้เทคนิคการสอนเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้กระดานดำ (The Blackboard Composition Technique) ในการสอนเรียงความภาษาอังกฤษแก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา และพบว่า เทคนิคการสอนแบบนี้สามารถทำให้นักเรียนมีพัฒนาการในการเขียนเรียงความแบบเสรี (free composition) ในการเรียนในเทอมต่อไป จึงได้เสนอแนะให้ใช้เทคนิคการสอนนี้ในการสอนการเขียนเรื่องสั้น ๆ จดหมาย อธิบายขบวนการ บทสนทนา ฯลฯ

Rand, Earl, "Steps Toward Proficiency in Composition: Analysis and Synthesis," English Teaching Forum, VII (May - June, 1969), pp. 6 - 10.

ผู้เขียนเสนอแนะเทคนิคในการสอนเขียนภาษาอังกฤษโดยการวิเคราะห์ และสังเคราะห์ประโยคจากข้อความที่ให้อ่าน (reading passage) ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถในการเขียนเรียงความ โดยจะพัฒนาความสามารถในการเข้าใจประโยคที่ผู้อื่นเขียนเมื่อวิเคราะห์ประโยคนั้นให้เป็นเอกรรถประโยค (simple sentences) และพัฒนาความสามารถในการเขียนอย่างมีประสิทธิภาพเมื่อสังเคราะห์เอกรรถประโยคต่าง ๆ นั้น ให้เป็นอเนกรรถประโยค (a compound sentence) หรือ สังกรประโยค (a complex sentence)

Riley, P. M., "The Dicto-Comp," English Teaching Forum, X (January - Febuary, 1972), pp. 21 - 23.

ผู้เขียนกล่าวถึงการนำเทคนิคการสอนเขียนภาษาอังกฤษ แบบ Dicto-Comp ไปใช้กับนักเรียนที่ The Institute of Technology Territory of Papua and New Guinea โดยยกตัวอย่างและอธิบายขบวนการสอนที่จะนำไปสู่การให้นักเรียนเขียนเรียงความแบบเสรี

Rojas, Pauline M., "Writing to Learn," TESOL Quarterly, II (June, 1968), pp. 127 - 129.

เสนอแนะแบบฝึกหัดชนิดต่าง ๆ ที่ใช้ในการฝึกทักษะเขียน ซึ่งเรียกว่า การเขียนตามแบบ หรือการเขียนแบบควบคุม (Imitative or Controlled Writing) แบบฝึกหัดชนิดต่าง ๆ นี้ จะสามารถเปลี่ยนแปลงให้เหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียนได้ โดยควบคุมมากขึ้น หรือน้อยลง แม้ว่าการเตรียมแบบฝึกหัดจะเสียเวลามาก แต่ประโยชน์ที่ได้คุ้มค่า คือ อาจจะให้ผู้เรียนตรวจเองได้ ครูมีเวลาเดินตรวจแก้ไขและให้ความช่วยเหลือได้ทันที ในระหว่างที่นักเรียนทำแบบฝึกหัด ช่วยให้นักเรียนเห็นความก้าวหน้าของตนเองอย่างชัดเจน เมื่อทำแบบฝึกหัดนี้ทั้งเทอม และสามารถใช้เป็นแบบทดสอบทักษะการเขียนได้ด้วย

Samonte, Aurora L., "Techniques in Teaching Writing," RELC Journal (June, 1970), pp. 128 - 139.

ผู้เขียนกล่าวถึงขบวนการทดลองสอนเรียงความภาษาอังกฤษ แก่นิสิตปริญญาโท ที่ The Department of Language Teaching, College of Education, University of Philippines เพื่อให้นิสิตมีความสามารถในการเขียนเรียง-ความภาษาอังกฤษ ในด้านต่าง ๆ เช่น การเรียบเรียงความคิด(Organization) การเขียนอนุเฉทให้มีเอกภาพ การเลือกคำศัพท์มาใช้ เป็นต้น

Spencer, D. H., "Two Types of Guided Composition Exercises," English Language Teaching, XIX (July, 1965), pp. 156 - 158.

กล่าวถึงแบบฝึกหัดสำหรับการเขียนภาษาอังกฤษแบบควบคุม โดยแบ่งเป็น 2 ระดับ คือ ระดับประโยค (At the sentence level) และระดับอนุเฉท (At the paragraph level) โดยใช้วิธีให้ผู้เรียนใช้คำที่กำหนดให้มาแทนที่ในประโยค หรืออนุเฉทตัวอย่าง (model sentence or paragraph) โดยที่คำที่มาแทนที่นั้น มีครั้งละหลายคำ และอาจจะเป็นคำหลายประเภท เช่น มีทั้ง นาม กริยา และ คุณศัพท์ เป็นต้น

Sutherland, Kenton K., "Dictation in the Language Classroom," English Teaching Forum, V (March - May, 1967), pp. 10 - 14.

การเขียนตามคำบอกเป็นกิจกรรมแรกของการเขียนภาษาอังกฤษ ซึ่งควรจะใช้แทนการเขียนเรียงความในระยะแรกของการสอนเขียนภาษาอังกฤษ ผู้เขียนแนะนำว่า ผู้สอนการเขียนโดยให้เขียนตามคำบอก จะต้องคำนึงถึงกฎเกณฑ์ (principles) ต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. จะต้องมีจุดมุ่งหมายเฉพาะ
2. หลักของความเหมาะสม คือนักเรียนจะต้องได้รับการฝึกฝนลักษณะ

(elements) ต่าง ๆ ในประโยคที่จะให้เขียน รวมทั้งการฝึกการเขียนก่อนจะให้เขียนตามคำบอก ไม่ใช่ใช้วิธีสอนแบบนี้ค้นหาข้อผิดพลาดของนักเรียน

3. หลักความแตกต่างระหว่างบุคคล เพื่อจะได้กะเวลาเพื่อให้นักเรียนเขียนตามทัน ก่อนจะบอกให้เขียนต่อไป

4. หลักการให้ทราบผลทันที (Principle of Immediate Reinforcement) ควรจะให้นักเรียนตรวจงานเขียนด้วยตนเองทันทีที่เขียนเสร็จ 1 ประโยค ดีกว่าตรวจเมื่อเขียนเสร็จทั้งหมด

5. หลักเรียงลำดับความยากง่าย ช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการ โดยเรียงจากง่ายไปยาก

Wheaton, Thomas R., " Visual Aids for Teaching Writing Skills," English Teaching Forum, VIII (September - October, 1970), pp. 23 - 24.

เสนอแนะให้ใช้ภาพชุด (series of pictures) เป็นอุปกรณ์ในการสอนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ เพราะภาพชุดมีประโยชน์ในการควบคุมโครงสร้างไวยากรณ์ที่จะใช้ในการเขียน หลังจากที่ให้นักเรียนฝึกเล่าเรื่องด้วยวาจาโดยดูภาพชุดนั้น นอกจากนี้ ผู้เขียนยังเสนอแนะขบวนการสอนเขียนอนุเฉท โดยใช้ภาพชุดเป็นอุปกรณ์การสอนอีกด้วย

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

1. ควรจะมีการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบวิธีสอนเขียนภาษาอังกฤษวิธีต่าง ๆ เพื่อหาว่า วิธีสอนเขียนภาษาอังกฤษวิธีใด จะมีประสิทธิภาพที่สุด ที่จะช่วยให้นักเรียนมีสัมฤทธิผลในการเขียนสูงขึ้น เช่น วิจัยเพื่อเปรียบเทียบสัมฤทธิผลของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่เรียนโดยวิธี Dicto-Comp กับนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการแทนที่หลายแห่ง (Multiple Substitution) เป็นต้น

2. ควรจะมีการวิจัยเพื่อศึกษาว่า หัวข้อเรื่อง (topic) ใด หรือเรื่องราว (subject) เกี่ยวกับด้านใด ที่จะทำให้นักเรียนไทยมีสัมฤทธิผลในการเขียนภาษาอังกฤษสูง

3. ควรจะมีการวิจัยในหัวข้อเดียวกันนี้ แต่วิจัยกับนักศึกษาในวิทยาลัยครูในส่วนภูมิภาค หรือกับนักเรียนในระดับประถมศึกษาตอนปลาย มัธยมศึกษาตอนต้น หรือมัธยมศึกษาตอนปลาย